

ACTUALITATEA PENTRU TINEREI

- Laboratoarele lumii transmit
Șantiere ale tineretului
Noi obiective industriale

La Geoagiu-Băi:
APELE CALDE AU... ÎNGHEȚAT SIMȚUL
GOSPODĂRESC?

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II, Nr. 6598 6 PAGINI — 30 BANI MIERCURI 5 AUGUST 1970

La cererea a numeroși cititori, începînd de miine, publicăm locurile vacante în învățămîntul superior, scoase la concursul de admitere în sesiunea de toamnă

Noi — în muncă, în viața de organizație
PERSONALITATEA SECRETARULUI U.T.C.

FOTBAL: Programul turului diviziilor naționale ediția 1970—1971

ÎN CINSTEA

MARII

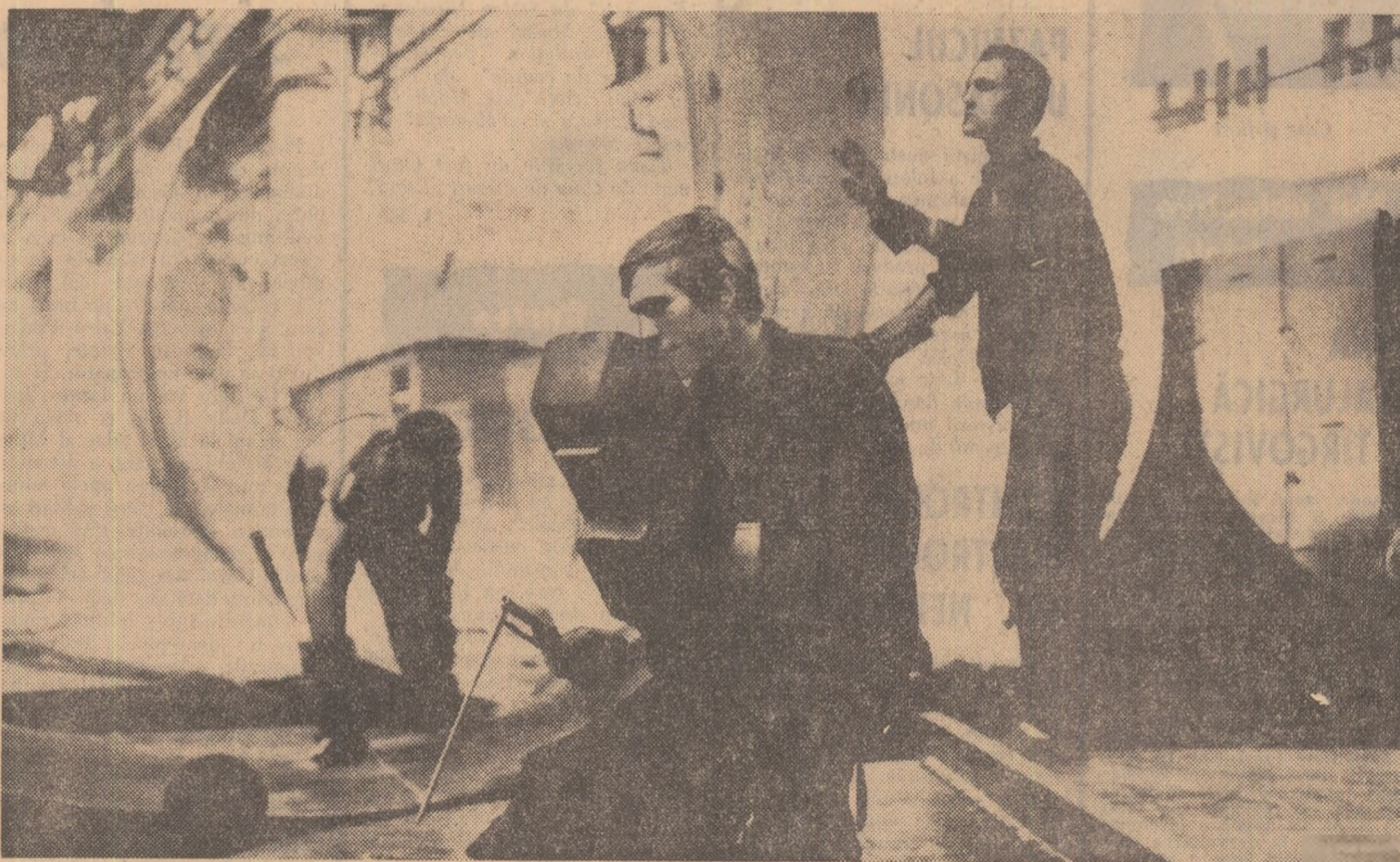
SĂRBĂTORI

COLECTIVUL

UZINEI

„VULCAN“

CONTINUĂ

Uzinele „Vulcan” din Capitală. Echipa condusă de Petre Lăceanu din atelierul Cazaugerie II — obiectivul fotografic a surprins pe cițea dintre componenții săi — s-a angajat să lucreze peste plan pînă la 23 August un cazan „Expandur” cu diametrul de 1200 mm. Foto: O. PLECAN

DRUMUL ASCENDENT AL SUCCESELOR

Județul Iași a îndeplinit planul cincinal

Comitetul Central al Partidului Comunist Român
Tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

Colectivele de muncă din județul Iași raportează Comitetului Central al Partidului Comunist Român, îndeplinirea cu succes, la data de 1 august a.e., a planului cincinal 1966—1970 la producția globală industrială, asigurînd pînă la finele anului o producție suplimentară în valoare de peste 3 miliarde lei.

Sînt împliniri cu care oamenii muncii din județul nostru întîmpină cea de-a XXVI-a aniversare a eliberării patriei, oglindire vie a consecvenței cu care s-a muncit pentru transparența în viața a angajamentului luat de către organizația județeană de partid de a realiza, pînă la 23 August 1970, producția globală industrială prevăzută pentru întregul cincinal.

Rod al susținerii eforturi, sub conducerea organizațiilor de partid, un număr de 8 întreprinderi din industria republicană și una din economia locală au reușit să-și realizeze pînă la sfîrșitul lunii iulie volumul producției globale programate pentru actualul cincinal.

Pînă la sfîrșitul acestui an, industria ieșeană va realiza, peste prevederile planului cincinal, 24 000 tone țevi sudate, 6 000 tone fibre poliestere, 4 milioane mp. țesături tip lumbac, peste 11 milioane tricotate, 24 000 tone ulei comestibil și alte produse.

Recentele adunări generale ale salariaților — expresie a democrației socialiste — au prilejuit o largă și activă participare a maselor de oameni ai muncii la organizarea și conducerea acțiunilor, la găsirea celor mai corespunzătoare căi și mijloace de sporire a eficienței economice.

Analizînd multilateral problemele ce se cer rezolvate pentru îndeplinirea planului și a angajamentelor pe anul în curs, adunările generale ale salariaților au acordat o atenție deosebită pregătirii condițiilor pentru buna desfășurare a producției în 1971 — primul an din viitorul cincinal.

Asigurăm conducerea partidului și statului, pe dumneastra noastră, iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, că și în viitor muncitorii, inginerii și tehnicienii din întreprinderile ieșene vor face totul ca vîntul program adoptat de Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român, concretizat în prevederile planului cincinal viitor, să fie realizat și depășit, astfel încît să sporească substanțial contribuția județului nostru la edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră, la prosperitatea și înflorirea României.

Comitetul județean Iași al Partidului Comunist Român

ÎN PRIMELE ȘAPTE LUNI ale anului întreprinderile industriale din județul Brașov au depășit prevederile planului producției globale cu aproape 360 milioane lei. În același timp, au fost depășite cu 2,4 la sută prevederile planului producției marfă vîndută și încasată.

De la începutul anului și sînză acum industria brașoveană a realizat peste plan 23 tractoare, 57 autocamioane, 30 000 rulmenți, mobilă în valoare de peste 5 milioane lei, importante cantități de ciment, prefabricate în beton și alte produse.

CONTINUÎND SUCCESILE în îndeplinirea ritmică a sarcinilor de plan și a angajamentelor asumate pentru acest an, colectivele unităților industriale din județul Hunedoara au depășit prevederile de plan pe 7 luni cu 143 577 000 lei la producția globală și 162 639 000 lei la producția marfă vîndută și încasată. Din datele centralizate de Direcția județeană de statistică rezultă că industria hunedoreană a livrat peste prevederi 27 145 tone cărbune, 1 539 tone minereu, 14 685 tone oțel, 8 135 tone cuș metalurgice, 4 315 me cheresite, lemn de mină și celuloză 1 888 mc prefabricate din beton și alte produse.

Veștile care au început să sosească pe adresa redacției noastre în luna iulie ne auviză că la uzinele „Vulcan” din București s-a trecut, menținîndu-se ritmul alert al primelor 6 luni de activitate, la realizarea sarcinilor de producție ale semestrului II, în secțiile și secțiile de fabricație, ordine, disciplina prezente la tot pasul, determinînd realizări certe ce prefigurează încă de pe acum un bilanț bogat pentru sfîrșitul anului. Retranscriem cîteva din însemnările acelor zile. În sectorul mecanică reductoare compartimentul mașini de alezat orizontal, la data de 17 iulie, toate cele 120 bucăți carcasa — prevăzute în planul lunar — erau deja prelucrate. La turnătorie, modelierii din echipa lui Petre Ioncescu raportau executarea, cu 5 zile mai devreme, a modelului pentru carcasa filtrului Switland. Echipa de forjuri-matrișieri, conduse de Petre Tudoran și Ion Tonă, de la secția presă, au terminat pe 26 iulie executarea pieselor destinate uzinei mecanice din Buzău.

GH. GIHRIGAN

(Continuare în pag. a III-a)

Vizita președintelui Republicii Democratice Congo în țara noastră

La invitația președintelui Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Democratice Congo, Joseph Desire Mobutu, împreună cu soția, va face o vizită oficială în Republica Socialistă Română, între 25 și 28 august 1970.

SECRIS

Foto: BARTHA ÁRPÁD

TELEVIZIUNE ȘCOLARĂ

Iată un mijloc modern de transmitere a cunoștințelor despre care se vorbește mult, și care pare a promite și mai mult. La Paris, în smpolușul palat al U.N.E.S.C.O., am asistat, cu ocazia citorva reuniuni succesive, la demonstrațiile pe care un grup de entuziaști din cîteva țări, evident cele mai avansate în acest domeniu, le fac regulat cu ocazia dezbaterilor grupului „audio-vizual” de pe lîngă organizațiile nonguvernamentale care întretin legături consultative cu prestigioasa instituție. Am avut astfel ocazia să văd că lumea se află nu numai în fața unor posibilități de a schimba în bună măsură școala și metodele de pregătire a noilor generații, de a le adapta pe acestea la condițiile moderne, dar și în fața unor

probe evidente ale reușitei. Cele mai importante întrebări s-au pus (de la cele pedagogice pînă la cele financiare), și în bună măsură experimentările s-au făcut, răspunsurile s-au dat. Numai în Franța există circa 60 de centre importante, în special în școli superioare, facultăți și institute, prin care televiziunea a pătruns deja, adaptîndu-se scopurilor urmările de pedagogii în procesul de educație și instruire. Există o gamă foarte largă de procedee tehnice care deschid porți nebănuite pedagogiei și care pun didactica clasică în dificultate, forțînd imaginația profesorilor. Didactica imaginii, cum se exprima un cunoscut profesor al centrului audio-vizual al Școlii Normale Superioare din Saint-Cloud determină evident o reconsiderare

CE CULTURĂ FILOZOFICĂ AVEM LA 18 ANI?

ADEVĂRATA EI VOCAȚIE

Interlocutor conf. dr. VASILE BUNESCU

Căror exigențe profesionale raportați problematica anchetei noastre? — N-aș afirma că un specialist nu poate să se dispenseze, într-un anumit sens, de filozofie, dar am rezerve atunci cînd acel specialist poate să afirme că, dispensîndu-se de

filozofie, poate aduce o contribuție la dezvoltarea propriei sale specialități. Specialistul de azi trebuie să fie om de cultură și aceasta presupune cel puțin trei formații culturale: specialitatea de bază, filozofia și matematica. Cînd e posibil să dăm tinerilor cultura filozofică pe care ei s-o poată folosi în acest sens ca specialiști culti? Ați precizat bine vîrsta — 18 ani, cînd ei își pun probleme cu caracter specific. Obiectele tipice filozofice sînt menite să-i formeze o concepție unitară, care devine un instrument metodologic operant în orice altă categorie de afinități intelectuale.

— Nu este însă suficient să se introducă în planul de învățămînt o disciplină careia i se cunoșc limpede obiectivele finale. Cum sînt deși structurate cunoștințele de cultură filozofică în programe, în manuale, cum reușesc profesorii, prin pregătirea lor de specialitate și cea didactică, pedagogică, să formeze această concepție, această capacitate de rezolvare

BATISTA

Nu știu, pot spera doar că pînă în anul 6970, datorită științei, micile mizerii ale guturaiului vor fi dispărut cu desăvîrșire — și numai ca reuză intr-o operă dramatică nemuritoare, singur batista Desdemonei va continua chiar atunci să dezvăluie patimile sublimului maur. Ce condiții ar trebui să îndeplinească o batistă din anul 1970 candidînd pentru dreptul de a fi

de ȘTEFAN IUREȘ

Închisă în containerul îngropat de la Osaka? Ar trebui să fie un martor la frîntîrile lumii de azi. Dar în ce fel ar putea-o face?

(Continuare în pag. a IV-a)

Spectacolul intelectual

de GEORGE IVAȘCU

În multiple feluri, actul de cultură este un veritabil spectacol intelectual, — și aceasta în sensul că procesul de comunicare a conținutului său implică cu necesitate și o anumită regie, care ține de regulile spectacolului în accepția cea mai curentă, dar și elevată, a noțiunii.

Maioriscu își pregătea minuios înfata, gestică pentru ale sale „prelecțiuni populare”, la începuturile „Junimei” în Iași. Călinescu, odată satisfăcut de textul unui discurs, spunea întîmilor săi: „Și acum veți vedea cum îl joc!”. Și, într-adevăr, omul de cultură nu se dispensează — ci, dimpotrivă — de artificii scenice, marcînd cu inflexiunile glasului, cu gestul mîinii, cu strălucirea ochilor însăși dinamica ideilor, punctîndu-le relief, pregătînd pe ascultător pentru o nouă conexiune, sugerînd emoția gândirii, sinceritatea convingerii.

Un curs universitar, cu alții mai mult o conferință, o expunere la televiziune, o simplă replică într-un dialog public impun o modalitate proprie — și ea originală (ca și conținutul celor spuse). Altfel — și exemple în această privință sînt din nefericire prea multe spre a le mai indica și identifica — actul de cultură, care se vrea și trebuie să fie orice asemenea comunicare de idei, se desfășoară fără strălucire, fără personalitate, într-o monotonie doctă sau, a unor, dinadins sugubeață, rezultatul fiind același: minor, insignifiant. Orice veritabilă personalitate are, trebuie să aibă un anumit magnetism, care să solicite pe privitor, pe ascultător, și numai cu asemenea indici ar trebui selecționați cei care — de la catedră, de la tribună, sau de la rampa micului ecran — au într-adevăr ceva de spus. Monotonia, plictisul sînt cu alții mai dăunătoare actului de cultură, cu alții procesul respectiv se consumă în parametrii strict „intelectuali”: o cronică literară la TV, o expunere la un congres științific, la o universitate populară, la o catedră.

Spiritul uman nu îngăduie stereotipul. După cum se simte excedat de teatralismul, de „cirilele” unor pseudo-intelectuali care, în fața a milioane de telespectatori, se cred învinși cu daruri oratorice sau spectaculare constituind mai degrabă o diversivă menită a acoperii lipsa de idei, sîrăcia intelectuală.

Spectacolul de idei presupune nu un actor, care să debiteze ceea ce s-a mai spus, ci un autentic generator de cultură, contactînd la primele cuvinte auditoriul, situîndu-l în dialog cu o nouă dimensiune problematică, — deci de „fond” și, ca atare, și de „formă” —, cu un nou stil, cu o nouă modalitate de a se raporta la ceea ce este, totdeauna, o realitate vie, dialectică: publicul. Această realitate, concepută ea însăși ca un partener de pregnant relief intelectual, ca un interlocutor valabil, nu trebuie nici traumatizată cu excese spectaculare, dar nici considerată o masă amorfă, fără identitate. Indicele ei de percepție și finalitate intelectuală trebuie considerat pe o linie de grafic mereu ascendent, — în așa fel încît impresia de comuniune spirituală să fie un curent continuu de la o personalitate la altă personalitate: cea a publicului, văzută ca o unitate în diversitate dar cu alții mai stimabilă și mai impunătoare.

Slima afectuoasă față de acest public, față de acest interlocutor considerat în stare a escalada oricare relief intelectual, dacă e solicitat cu prestigiu și talent — iată cheia succesului oricărui act de cultură. Care, astfel proiectat, este și rămîne un spectacol intelectual.

Sanctier de creație

DEM. FURDUI

Cum de mai sinteti „bucurestean” in aceste zile toride? — Am sa fiu toata vara. Anul acesta sarim peste vacanta. Sotia mea, balerina Gabriela Furdai, a fost si pleaca in turneu. Eu ma impart intre Bucuresti—Domnesti si Buftea.

Filmatii deci. — In doua filme. Soferul Cristocoleanu — soferul lui Toma Caragiu si „Brigada de marintari” — film regizat de Mircea Dragun. Si al doilea, la care s-au tras deja primele interviuri in studio este „Inaintea unei ploici de car” in regia lui Mircea Moldovan.

Nu v-am mai vazut demult pe genurile filmelor noastre. De ce? — Nu sint probabil fotogenic. Si, de fapt, nu pot fi ales pentru un „tip” oarecare. In cele doua in care joc am fost lung pentru ca sint Furdai si Furdai este bun pentru cele doua roluri. Pe langa intr-un fel spre mine. Pauza insa n-a fost. Am lucrat mult la Televiziune.

Apropo de televiziune... — Pentru la muzica pregatesc o emisiune muzicala „Ritmul, conditia vietii”. — Si pentru ca veni vorba de toamna, ce veti juca pe scena? — In regia Soranei Coroamă, la Teatrul Mi in „Zadarnicele chinuri ale dragostei”. Un debut fericit in stagiune, pentru ca o intinire cu Shakespeare este intotdeauna o mare fectare.

LILIANA MOLDOVAN

Oaspeti

La Craiova a sosit un grup de tineri din Nanterre, care, in cursul lunii august, vor fi oaspetii tinerilor craioveni. In cadrul schimburilor studentice intre cele doua municipii intrătime. Timp de o luna, tinerii francezi vor avea posibilitatea să cunoască obiective economice si institutivale culturale ale Craiovei. Ei vor vizita, de asemenea, diferite localitati si zone turistice din tara noastră si vor avea intalniri cu tinerii.

In curgul acestui luni, un grup de tineri craioveni vor intreprete de o vizita similară la Nanterre.

Simpozion

Ieri, in Sala Mică a Palatului R.S.R. a avut loc, sub egida Consiliului Frontului Unității Socialiste din sectorul I, simpozionul „Lumini si umbre in universul moral al tineretului”. In cadrul simpozionului, prezidat de tovarășul Gheorghe Ionescu, prim-secretar al Comitetului de Partid, președintele al Consiliului Frontului Unității Socialiste din sectorul I, Ionela Cornescu, judecător la Tribunalul Suprem și Ileana Predoiu, juristă, au dezbătut o serie de aspecte juridice, educative, morale și cetățenești, implicite de manifestări negative ale unor tineri. In final a fost prezentat un film adecvat temei dezbătute.

T. G.

Sanctiere ale tineretului

In judetul Maramures au fost deschise recent încă două sanctiere de muncă voluntar-patriotice ale tineretului. Primul, organizat in orasul Cavnic, are drept scop sprijinirea lucrărilor de modernizare si intrumusestare a acestui tinar centru muncitoresc din bazinul minier maramureșean. Iar celălalt, la Săligă, are ca obiectiv executarea lucrărilor de îndalare și consolidare a marilor rului Somes.

In prezent, in judetul Maramures sint 21 de sanctiere ale tineretului. Valoarea lucrărilor executate pe aceste sanctiere, de la începutul anului, însumează peste 14.500.000 lei.

Festivaluri

SERBARE LA RECEA

In scopul îmbinării acțiunilor culturale-sportive Consiliul județean pentru Educație Fizică și sport Argeș împreună cu Comitetul județean U.T.C. și Comitetul pentru Cultură și Artă, a organizat o grandioasă manifestare in comuna Recea.

De dimineață pînă seara au tererurile de sport și scena s-au perindat echipe sportive (la atletism, ciclesim, handbal, volei și fotbal) și artistice din comunele

Buzoesti, Izvoru, Popești, Căldăraru, Miroși și Recea, fiecare din ele prezentind programe din care au mai frumoase și mai atractive mult aplaudate de mii de spectatori. S-au remarcat in mod deosebit pe linie sportivă comunele Recea, Buzoesti și Popești.

ILIE FETEANU

Turism

Aproximativ 85.000 de turisti din țară și de peste hotare sint găzduiți in aceste zile in stațiunile de pe litoralul românesc al Mării Negre. Personalul central de turism „Litoral” asigură oaspeților condiții optime de vacanță. La Mamaia, Eforie, Neptun, Juițet, Venus, Saturn, s-au dat in folosință noi hoteluri, vile, căsuțe turistice și campinguri, noi restaurante, baruri, magazine, terenuri de sport.

In muntele gorf „Espanada” din stațiunea Venus, buncăoară, s-a inaugurat zilele acestea un adevărat sat de pescari, alcătuit din coline circulare, care dispun de locți, plase, nădăle, unelte pescărești. Acesta este un original complex de plajă, cuprinșind cabine moderne, spații pentru închirierea articolelor de plajă și un bar.

In celălalt capăt al litoralului, la Mamaia, turistii apreciază „grădina vieneză” recent deschisă pe terasa hotelului „Perla”, unde sint servite cu preparate specifice, de personal in costume tiroleze și unde orchestra și incintă cu frumosele melodii din orășul vasilului.

In stațiunea sudică Neptun, turistul „Zeulul mărilor” patronează o nouă bază sportivă, cu terenuri de volei, baschet și tenis. In rindul noutăților specifice litoralului se înscriu, de asemenea, Complexul de distracții „Calypso”, cu program „non-stop”, din stațiunea Venus, hazarul roman deschis in bazele de sub Edificiul roman cu mozaic, din Constanta, Complexul „Picadilly”, din Mamaia, cu o grădina de stil național, campingul și restaurantul „Hanul piratilor”, din Mamaia-sat, numeroase orchestre de muzică românească și din alte țări.

*

Pe drumurile naționale Tirgoviște — Pucioasa; Rimnicul Sărat — Eridia; Apahida — Reghin; Turda — Climpeni; Iași — Văntorii — Măneasa Prut și Iacobeni — Rădăuți au început de curind lucrările de asfaltare, pe baza procedurii de mixtură usoră. Concomitent se construiesc noi poduri și podete noi, rezistenți și amenajați locuri de parcare pentru toate categoriile de autovehicule, precum și noi obiective care au drept scop îmbunătățirea siguranței circulației rutiere.

Jurnal științific

Acad. EUGEN MACOVSKI

ne prezintă lucrările unui tinar cercetător

Cercetătorii Institutului de biochimie sint, in majoritatea lor tineri. Ne-ați putea prezenta pe vreunul dintre ei?

— Este greu să optez asupra unuia, deoarece absolut toți membrii colectivului de cercetare de la noi dovedesc competență profesională și pasionare în ceea ce fac. Totuși, să ne oprim asupra lui Dinu Tănăsescu, doctor in științe chimice, cel care acum trei ani a fost premiat de Academia R.S. România cu premiul „E. Racoviță”.

— Ce direcție au cercetările sale? — In ultimii ani, ele s-au axat asupra studiului unuia dintre aspectele actuale ale metabolismului glucidic, și anume glicoliza, proces complex prin care organismul își realizează altă parte din energia de care are nevoie pentru activitățile sale, dar și sinteza unei serii de compuși de mare importanță biologică.

— Și o ultimă remarcă. Colectivul cu care lucrează doctorul Tănăsescu a preparat un număr de enzime in stare pură ca: lactico dehidrogenaza, hexokinaza și fosforilaza b.

I. V.

(Urmasor din pag. 1)

— Se știe că in liceele teoretice și de specialitate programele sint orientate spre formarea concepției materialiste dialectice a tinerilor. Mi se pare însă că formarea unei concepții filozofice nu se poate realiza prin demonstrări și argumentări numai din interiorul concepției respective. Pentru ca ea să fie bine însușită și să trezească convingeri și poziții militante trebuie să fie confruntată cu alte concepții, iar demonstrațiile in cadrul acelor concepții să fie tot atât de complete ca și pentru concepția pe care vrei s-o formezi. Altfel se ajunge la „insușirea” unor formule goale și la etichetări fără conținut.

— Elevul este pus astfel in situația de a prelua pe credit niște afirmații.

— Da, și acest lucru este extrem de dăunător pentru formarea unui militant; nici nu și însușește științific, nici nu se poate adevăra unei concepții pe care n-o cunoaște. Din acest punct de vedere poate că nici programele, nici manualele n-au reușit totul, iar realizarea practică la clasă, cu atât mai puțin. Există o anumită reticență a profesorului de a leși din indicțiile date de program și manual — el însuși nefiind întotdeauna suficient pregătit in privința tuturor aspectelor concepției și instruit pentru a le putea combate cu propriile lor arme. Deci, cu atât mai mult este determinat să

Casa și fori

Noi obiective industriale

UZINĂ METALURGICĂ LA TÎRGOVIȘTE

In noua zonă industrială din Tirgoviște a început construcția unei uzine metalurgice, care va furniza anual circa 600.000 tone oțeluri aliate și înalt aliate sub formă de profile mici, mijlocii, sirmă și bare trase. Potrivit proiectelor, procesele tehnologice de topire, de turnare și laminare vor fi aproape în întregime automatizate. Tot aici se va construi și o forță de lucru și bare din oțeluri aliate și înalt aliate.

Proiectele noi uzine siderurgice au fost întocmite de institute de specialitate românești. De asemenea, o mare parte din echipamentul tehnic, utilajele și instalațiile vor fi realizate in țară.

Concursuri

TINERE TALENTE

In prezent, in judetul Gorj se află in plină desfășurare concursul de muzică populară „Tinere talente”. Motru, Novaci, Tismana, Tirgu-Cărbunestii, sint cîteva din localitățile unde in aceste zile au avut loc fazele intercomunale, interorășenești și intermunicipale. Concursurile au antrenat pînă acum mii de tineri.

După cum ne-a informat tovarășul Petre Seceleanu, secretar al Comitetului județean Gorj al U.T.C., in zilele de 7 și 8 august la Tg. Jiu intr-un concurs spectacol, se vor întrece in cadrul fazei județene, cîștigătorii primelor trei locuri in etapele anterioare. Organizatorii oferă numeroase premii.

Cîștigătorii vor fi prezenți la Festivalul cîntecului, portului și jocului gorjensec, ce va avea loc nu peste multă vreme la Tismana, cu participarea altor tineri solisti de muzică populară din 20 județe ale țării.

Cine va câștiga, oare, trofeul „Tismana — 1970”?

TITUS STOICHIȚOIU

Laboratoarele lumii transmit

AURUL LUI NEPTUN

Oceanul este o veritabilă mină de aur, afirmă specialiștii. Intra-devar, el se găsește dizolvat in apa de mare, in concentrații foarte mici. Cercetătorii Univer-

respecte, literalmente, programa și manualul.

— Care sint principalele deficiențe ale manualelor de filozofie?

— Mai intii sint insuficient adaptate posibilităților de asimilare ale tinerilor de 17—18 ani. Există capitole care abordează problematica la nivelul învățămîntului superior de specialitate și intrucit volumul de informații este prea mare se recurge la restringerea lui, oferindu-se elevului numai niște pilule pe care le învăță mecanic.

— Dar ceea ce nu oferă manualul pot oferi profesorii?

— Nu in toate cazurile. Pro-

siității „Reading” au descoperit recent un procedeu extrem de simplu și de rapid de obținere a auriului din apa mării. Incercînd să separe cu ajutorul eterului diverse săruri din amestec, cercetătorii au constatat că in această substanță sărurile de aur se acumulează in cantități mari. Incercări ulterioare de separare cu ajutorul eterului pe suport de eficiența metodel. Se pare, afirmă specialiștii, că in viitor această metodă rapidă, puțin costisitoare, care folosește pentru obținerea auriului o materie primă la îndemîna oricui — apa de mare — va avea perspective deosebite și pe plan industrial.

P. JUNIE

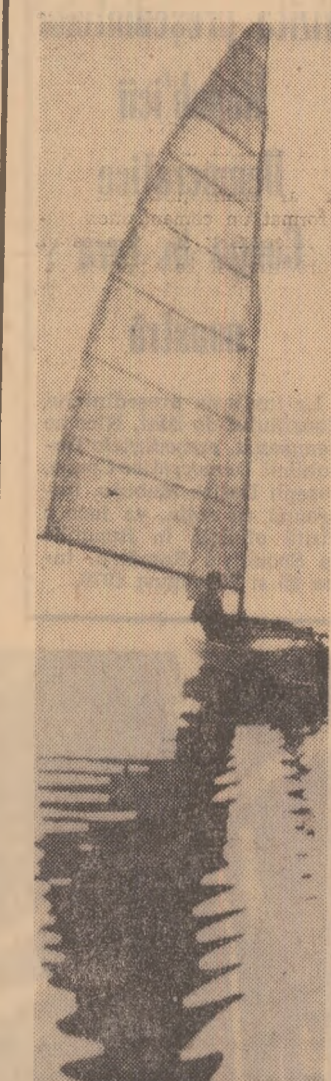
PAZNICUL ULTRASONIC

Specialiștii australieni au avut ideea de a folosi ultrasunetele pentru realizarea unui aparat extrem de perfecționat de apleare împotriva atacurilor în bănci. Un dispozitiv produce in camera ce trebuie protejată un sunet continuu cu o frecvență care nu poate fi percepută de urechea umană. Orice perturbare a cimpului sonic existent, datorat de exemplu deschiderii unei uși sau mișcării unui om, declanșează semnalul de alarmă.

CONTROLUL ELECTRONIC AL... NERVILOR

Cercetătorii au reușit să pună la punct măsurători extrem de precise pentru controlul sistemului nervos. Cu ajutorul unor aparate electronice perfecționate, s-a reușit măsurarea cimpului de reacție la un anumit stimul cu o aproximatie de numai o zecime de mîime de secundă. Cu ajutorul acestor măsurători de mare precizie se pot determina posibilitățile de lucru ale unui om in condiții foarte dificile. Se știe că in numeroase meserii reacția rapidă este o condiție neapărat necesară.

A. B.

Cu yola pe oglinda lacului

Prezența peste hotare

CONCERT DE MUZICĂ ROMĂNEASCĂ

Recent, la Paris, la „Muzeul de artă modernă” a avut loc cu concursul ansamblului „Ars Nova” dirijat de Marius Constant un concert de muzică românească in care au putut fi ascultate cîteva noi lucrări românești: „Formanți” de Ștefan Niculescu, „Museum Music” de Anatol Vieru, „Translation pentru instrumente de coarde” de Tiberiu Olah, „Seth” de Mihai Mitrăcelarian și „Polimorfii” de Costin Miereanu.

Toate lucrările au fost impri-mate de Casa de discuri „Erato”. I. S.

Cartea

CONIAC „3 SECOLE”

Colectia „științifico-fantastică” s-a îmbogățit cu o nouă lucrare: „Coniac 3 secole”. Autoarea, Cecilia Dinu este cunoscută cititorilor prin romanul „Scarabeul lui Rușii”, care s-a bucurat de succes in rindul cititorilor.

Volumul „Coniac 3 secole” cuprinde douăsprezece nuvele, din care menționăm: in afara novelii titulare, „Exanția”, „Esor”, „Roba”, „Pestera cuplilor”, „Bocetul zărilor”, „Corarul”, fiecare din ele demonstrînd fantazie, știință și compuziție, umor și poezie, rezolvări inteligente și neașteptate sub raportul științifico-fantastic.

Mercur

„FARMEC”

De cîteva zile, rețeaua de comerț a Capitalei, care se îngrijeste de necesitățile estetice ale „sexului frumos” și chiar ale admiratorilor lui, s-a îmbogățit cu un nou, modern și unic magazin de desfacere și prezentare a produselor cosmetice românești. Astfel, cei interesați vor găsi in magazinul „FARMEC” din Cal. Victoriei nr. 61—63, cea mai bogată și variată gamă de sortimente cosmetice produse de cele patru fabrici specializate din țară, care după cum speră realizatorii, vor satisface pînă și cele mai exigente gusturi. In acest scop s-a amenajat un magazin, care prin aspectul său luminos, modern, cu fresce in culori pastelate, vitralii, plante exotice, oglinzi, fotolii și muzică, creează o ambianță plăcută destinată unor preocupări închinete frumuseții.

T. KARACASIAN

Pe platouri

„AȘTEPTAREA”

La Rm. Vilcea de cîteva săptămîni se filmează. Noul film ce va apărea in curind pe ecran se va numi „Așteptarea” — după un scenariu al lui Horia Petrășcu și regia lui Șerban Creangă.

In rolul principal al filmului se află cunoscutul actor Ștefan Ciubotărașu — care interpretează rolul unui bătrîn cerșier ce se află in pragul pensionării.

COSTEA MARINOIU

ȘI REPORTERII AU CONCEDIU

LA GEOAGIU-BĂI:

Apele calde au... înghețat simțul gospodăresc?

Plecat din București, după o noapte de călătorie, cînd ajungi dimineața in Geoagiu-Băi ești puțin descumpănit. Nu îținelști înălțimile și pădurile pe care le vezi cu gîndul la zilele de odihnă, nu descoperi nici acele vile cochete umbrite de brazi cu care ne-a obișnuit Valea Prahovei, iar, la prima vedere, strîndul și se pare neîncălzit. Și totuși Geoagiu are un farmec inefabil. Oamenii vin și revin de ani și ani la acest „dar al Munților Metaliferi”, cum e denumit.

Pe unii îi readuc apele minerale termale, ale căror calități terapeutice deosebite sint cunoscute și recunoscute cu secole in urmă. Gemisara (apa caldă) — denumire dată de daci stațiunii — cunoaște sub stăpînirea românilor o deosebită dezvoltare. Măturile arheologice o dovedesc. Azi, cei suferinzi fac băi in căzi, masaj, impacătății cu nămol feruginos și parafină, raze, solux.

La Geoagiu, îndemnul lui Hipocraat — spre sănătate, prin aer, apă, soare — e de mare actualitate chiar după 2400 de ani. Acești vulcani rătăciți ce încălzesc apa la 30—35 de grade in enorme cazane subterane, transmîndu-ne o la suprafață in compoziții savante alcătuite: bicarbonați, calce, magnețice, hipotone și chiar radioactive, pînă patru zile vorce de 70 l in 24 de ore, au binecunoscut locul. Apoi a intervenit mîna omului. Ultimele construcții — un vast hotel, un complex de servituri, o cantină și un bloc — au adăugat locului atribute de confort, l-au prelunșit binefacerea sale peste granițele vorii. Se construiesc — chiar in aceste zile se trasează perimetrul unui alt bloc, se fac eforturi financiare. Și dacă n-au reușit total — noul bloc inaugurat in acest an e concluziv: pereții deja îngrășiați, alții crăpați, geamurile mici, fînișuri sub orice critică — de vină sint tot oamenii. Oamenii care au construit, cei care au prelat și mai ales cei care intrătin noile amenajări.

Am fost căzută in acest bloc la camera nr. 4, la parter, lingă grupul sanitar. Peretei uzii, zgomotul apei ce se scurge continuu din robinet... Un divan, un șifonier și o masă înghețuite in perimetrul mic al camerei te obligă să te strecoși într-o parte, prin spațiul extrem de limitat. Condiții total impropii pentru odihnă. Murdăria e la vedere peste tot. Cineva regretă că nu și-a adus de acasă pisica pentru a-i apăra odihna de soarecii din cameră...

Cantina, așezată într-o splendidă poziție, oferă privirii înțreața panoramă a stațiunii. Dar mai are cineva chef să admire priveliștea? Se serveste înecet, de prea multă organizare... dezorganizată. Sint fixate tacit două serii. Vii la orele 12—12,30 și aștepti in picioare, într-un mic hol, ora 13. Cei care nu reușesc să ocupe masa — mulți nu rezistă in înghesuială, la imbrînțituri — așteaptă seria a II-a in jurul orelor 14. Atunci înșă cîntă și în care se mîncîncă sint cu totul altele: aștepti să se spele tacimurile, pretențiile la

Am descoperit Geoagiu la Deva într-un ghid al judetului, după ce am stat mai multe zile in stațiune. Nici o glumă pentru că, într-adevăr, in frumoasa stațiune așezată printre văii și dealurile domoale, nu departe de Orăștie, nu am văzut — nu mi plănă — am fi desigur prea presunțioși, dar nici măcar un simplu panou care să prezinte cîteva din punctele de interes turistice din stațiune și din apropiere. Și noi vom reveni la Geoagiu. Ne vor rechema povestii molozului și odinilor, dealul reconfortant, răcoarea serilor fîmîrșoase de finul coșit pe coastele dealurilor. Pentru că la Geoagiu e „un climat de crutare”, după cum îl recomandă panoul cu prescripții balneoterapeutice. Ne vom reintoarce la Geoagiu in speranța că administrația stațiunii, dintr-dovadă de mai mult spirit gospodăresc, ne va cruța de neplăcerile arătate mai sus. Ar fi și pîicat ca la climatul oferit cu toată generozitatea de natură să nu se adauge un climat civilizată de viață, impus de legile scrise sau necrize ale odihnei.

V. DIACONESCU

șervețel sau pahare sau cană de apă cad, aerul e incins. Posibilitățile de aerisire sint minore; cîteva ochiuri de geamuri deschise undeva sus, culmea, cînd toți pereții sint de sticlă. Există două terase mari, la ambele niveluri ale cantinei. Pentru cîteva „aleși” se serveste cu promptitudine la două mese așezate frumos, comod, in aer liber. De ce nu pentru toată lumea? De ce un astfel de program rigid cînd toamii lipsa veseliei și a personalului de servituri ar pleca pentru extinderea orelor de servituri? Sint lucruri simple care, categoric, vor face pentru că trebuie să reconștăm — mîncarea e gustos gătită.

Și bineînțeles nu scăpăm „ici de mania inventarelor. Cele a-i chioșcuri ale strîndului arboriză marți patetica inscripție. Miercuri, la fel. Inventar la magazinul universal. Intra-adevăr, o chioșc vine crenelată, debrîn și cafele, celălalt bere și alte băuturi.

Din păcate, la toate capitolele deservirii ar fi cîte ceva de spus. Inceput cu umerașele care lipsesc din garderoba camerei, continuind cu programul magazinelor și al chibului (la ora 20 cefetăria e închisă), la fel unitatea de frizerie și coafură, bibliotecă la ora 19 și-a tras obloanele, la aceeași oră se închide și singurul magazin alimentar din stațiune), sfîrșind cu lipsa coridorilor de gînoare (cum pe alocu de promonadă, dintre restaurant și bufetul lacului. De altfel, această promonadă împrejmuită de arbori ar putea deveni, cu eforturi minime, un punct de atracție al după-amiezii și serilor in stațiune. A existat a ci un mic teren de joc pentru copii din care nu a mai rămas decît un singur loșan, de asemenea, un teren de volei, abandonat, mai păstrează doar piloni de metal.

Am descoperit Geoagiu la Deva într-un ghid al judetului, după ce am stat mai multe zile in stațiune. Nici o glumă pentru că, într-adevăr, in frumoasa stațiune așezată printre văii și dealurile domoale, nu departe de Orăștie, nu am văzut — nu mi plănă — am fi desigur prea presunțioși, dar nici măcar un simplu panou care să prezinte cîteva din punctele de interes turistice din stațiune și din apropiere. Și noi vom reveni la Geoagiu. Ne vor rechemă povestii molozului și odinilor, dealul reconfortant, răcoarea serilor fîmîrșoase de finul coșit pe coastele dealurilor. Pentru că la Geoagiu e „un climat de crutare”, după cum îl recomandă panoul cu prescripții balneoterapeutice. Ne vom reintoarce la Geoagiu in speranța că administrația stațiunii, dintr-dovadă de mai mult spirit gospodăresc, ne va cruța de neplăcerile arătate mai sus. Ar fi și pîicat ca la climatul oferit cu toată generozitatea de natură să nu se adauge un climat civilizată de viață, impus de legile scrise sau necrize ale odihnei.

V. DIACONESCU

plăcat in acest proces, profesorul trebuie să fie bine format și informat prin perfecționare continuă, prin participarea la cursuri de reciclare și informare. Dar aceste cursuri trebuie să fie reorientate pe problemele noi pe care le ridică viața și evoluția concepțiilor filozofice, corelîndu-le cu principiile politice interne de construcție socială, și externe ale statului nostru. La aceste cursuri trebuie să-și însușească de asemenea noștrii înaltă de muncă intelectuală. In perspectivă, vom deaceste cursuri ca niște dezbateri, pe baza unor materiale de parcurs.

— Există proiecte de amplificare a instrucției filozofice?

— In planurile de învățămînt viitoare, numărul orelor de filozofie liceu va crește sîmpătîminal de la o oră la două ore. Scopul este de a instrui, de a forma un specialist cult, cu o concepție științifică despre lume și viață, cu un suport moral dat de convingerile filozofice, acceptate ca instrumente metodologice atitudinal iar nu de a indocina pe tineri, nu de a-i dogmatiza așa cum ar fi inclinat să creadă cineva care nu cunoaște scopurile și eforturile învățămîntului nostru.

Este bine că făcînd parte din ansamblul obiectivelor instrucției-educative, formația filozofică ne preocupă deosebit de mult, pentru că orientează spre o abordare mai profundă, întreprinde o stare de spirit in favoarea filozofiei, necesară înfăptuirii doborîndurilor existente in studiul ei.

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

Cinema

SUNETUL MUZICII rulează la Peluza (orele 9; 12,45; 16,30; 20,30). NOUL ANGAJAT: rulează la Victoria (orele 8,45; 11; 13,30; 16; 18,15; 20,30). FRĂȚII SAROYAN: rulează la Central (orele 9; 11,15; 13,36; 15,45; 18,15; 20,45). PROGRAM DE FILME DOCUMENTARE: rulează la Timpușul Noi (orele 9—21 in continuare). MONȘTRI: rulează la Republica (orele 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15). Capitoli (orele 9,15; 11,30; 14; 16,15; 18,30; 20,45). Favoritii (orele 10; 13; 15,30; 18; 20,30). Stadionul Dinamo (ora 20,15). TIFFANY MEMORANDUM: rulează la Sala Palatului (ora 19,30). Luceafărul (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21). București (orele 8,45; 10,45; 12,45; 14,45; 16,45; 18,45; 20,45). Grădina Doinei (ora 20,15). Grădina Festival (ora 20,15). CASATORIE IN STIL GREC: rulează la Festival (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21). STRĂINI: rulează la Lumina (orele 9—16,15 in continuare; 18,30; 20,45). AFURISITUL DE BUNIC: rulează la Dolina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30). La orele 10 Programul pentru copii.

JANDARMUL SE INȘOARĂ: rulează la Feroviar (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). Măgiorii (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45). Arelene Romane (ora 20,30).

PETRECIEREA: rulează la Excelsior (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21). Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). Flămura (orele 11; 16; 18,15; 20,30). ARGOMATI ȘI SIBIRIADII: rulează la Gălbeni (orele 10,30; 16; 18,15; 20,30). Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). Gloriam (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). Aurora (ora 20,15). Grădina Toma (ora 20,15). OMUL PE CARE-L IUBESC: rulează la Intrăritura (orele 17,30; 19).

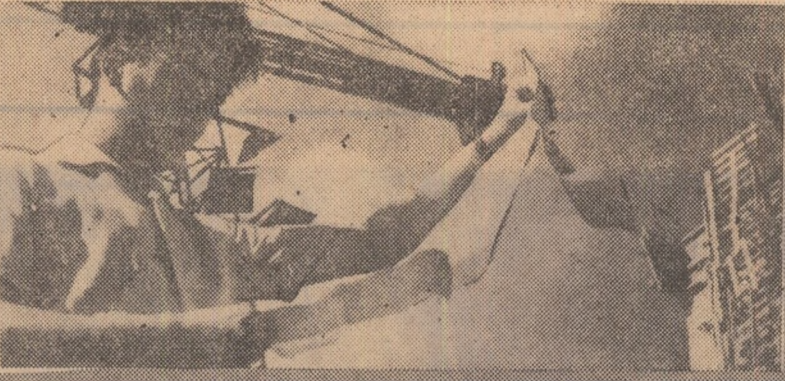
SUB SEMNUL LUI MONTE CRISTO: rulează la Buzoesti (orele 15,30; 18). Volga (orele 16; 18,15; 20,30). Gălbeni Buzoesti (ora 20,15).

FREDDY ȘI CÎNTECUL PREȚIEI: rulează la Dacia (orele 8,45—20,30 in continuare). BUCURĂȘTEA FEMEIE: rulează la Bucegi (orele 16; 18; 18,15; 20,30). Miorița (orele 15; 17,30; 20). Lira (orele 15,30; 18). Grădina Bucegi (ora 20,30). Grădina Lira (ora 20,15).

PAN WOLODYJOWSKI: rulează la Floareașca (orele 15,30; 18). Artă (ora 20). OMUL CARE NU POATE FI ACUZAT: rulează la Unirea (orele 15,30; 18).

JOC DURU IN SERVICIUL SECRET: rulează la Drumul Sării (orele 15,30; 17,45; 20). CRĂCIUN CU ELISABETA: rulează la Ferentari (orele 15,30; 18; 20).

NOI ÎN MUNCĂ

ÎN VIAȚA DE ORGANIZAȚIE

Inițiată de C.C. al U.T.C., tabăra de la Brașov a strâns laolaltă 800 secretari ai comitetelor U.T.C. din liceele de specialitate, școlile tehnice și profesionale din toată țara. Pe parcursul a două săptămâni, aici au fost reproduse, discutate, experimentate inițiative, idei și acțiuni din 800 de organizații. Cele care au rezistat unei asemenea verificări — a secretarilor înșiși — au primit girul, simbolic exprimat printr-un „BUN PENTRU A FI GENERALIZAT!”.

Dar tabăra și-a trăit existența. La ora cind apar aceste rânduri, componenții ei își continuă vacanța după programe diferite. Au luat cu ei un jurnal, nescriș păstrat în memorie, pentru a fi utilizat în viitorul an școlar. 20 dintre ei ne-au fost interlocutori într-o una din zilele de tabără. Am scris împreună un capitol al acestui jurnal din care vrem să detășăm portretul secretarului U.T.C.

rilor o anumită ținută și a le impune în ochii elevilor, le-au afiliat Societății tehnice a elevilor timișoreni. Acum au chiar proprii lor inventatori. S-au interesat și au obținut ca toți elevii anului IV, să lucreze o lună din vacanță, în profesie — ceea ce evident prezintă avantaje morale și materiale. Cum o idee cheamă pe alta, preocupările organizației pe plan profesional au fost întregite cu inițiativa ca, pînă la

GHEORGHE VILCEANU

VIORICA LEDENCI

pentru că e foarte dificil să o mai poți relua, cel mult după un trimestru, sau chiar după un an. La nivelul grupei tot timpul ai ceva de făcut, ceva de continuat, de îmbogățit. Aici, în grupă, primează practicul, spontaneitatea. Elevii au nevoie de timp pentru învățură, de timp pentru lărgirea orizontului cultural, dar ei sînt tineri, le trebuie timp și pentru distracții. În grupă toate se pot înlănțui și completa. Mergem la muncă patriotică dar luăm cu noi și instrumente muzicale și o minge”.

„De fapt, îl completează Constantin Spiridon, totul ar merge bine la grupă dacă am renunța să numărăm de fiecare dată cîți uteciști au venit la cutare acțiune. Mi-amintesc că am auzit odată un elev, cu caracter festivist, n-au priză la uteciști. În asemenea împrejurări, inevitabil, cei mai mulți sînt spectatori. Ana Dobos, secretara U.T.C. de la Școala tehnică textilă din Sibiu, spune că informarea politică nu e cea mai interesantă pentru ei, ci ar fi de interesantă se transformă inevitabil în conferință, anulind dialogul. Nu toate întrebările și curiozitățile pot fi satisfăcute și atunci uteciștii pierd interesul. Într-un grup mai restrîns lucrurile se petrec realmente cu folos. Secretarii U.T.C. țin și acționează astfel încît viața grupei să capete o pondere mai mare în viața organizației U.T.C. din școală. „La nivelul școlii — era de părele Ioan Nițu — organizării o acțiune care se încheie atunci

cu experiență te scutesc de ta-tonări. „De la uteciști la comitetul U. T. C. e un drum prea lung”. „...și, cum se exprima Ion Ștefan, „fierul se răcește”. Atunci, bineînțeles, trebuie înțesată grupa. Problema nu e deloc nouă. De ani de zile auzim „trebuie activizată grupa”. Dar cum, cînd, cu ce mijloace? Să nu teoretizăm pentru că deținem răspunsul furnizat de practică. Interlocutorii noștri afirmau un adevăr: acțiunile mari, cu sute de elevi, cu caracter festivist, n-au priză la uteciști. În asemenea împrejurări, inevitabil, cei mai mulți sînt spectatori. Ana Dobos, secretara U.T.C. de la Școala tehnică textilă din Sibiu, spune că informarea politică nu e cea mai interesantă pentru ei, ci ar fi de interesantă se transformă inevitabil în conferință, anulind dialogul. Nu toate întrebările și curiozitățile pot fi satisfăcute și atunci uteciștii pierd interesul. Într-un grup mai restrîns lucrurile se petrec realmente cu folos. Secretarii U.T.C. țin și acționează astfel încît viața grupei să capete o pondere mai mare în viața organizației U.T.C. din școală. „La nivelul școlii — era de părele Ioan Nițu — organizării o acțiune care se încheie atunci

CE CERI UNUI SECRETAR, TOVARĂȘE SECRETAR?

GEORGETA CARAIVAN

Grea întrebare, mai ales că e vorba de tine. Pînănu-l-e-o, le ceream de fapt să treacă în rîndurile uteciștilor și să-și judece pe secretar — cu alte cuvinte să ne dezvăluie de ce cred ei că au fost aleși secretari.

CONSTANTIN SPIRIDON — Liceul industrial pentru construcții de mașini — București: Atunci cînd am fost ales să considerăm nepregătit pentru muncă ca asta. Îmi imaginăm că secretarul trebuie să fie într-un anumit fel și eu eram departe de acest fel de a fi. Dar nimeni n-a ținut seama de ce credeam eu și am fost ales. Eram abia în anul II. Păcat că nu știam atunci ceea ce se știa acum. Iar acum, cînd cred că am ceva din calitățile unui secretar, sînt în ultimul an de studii. La început, mă socoteam obligat să fiu responsabil cu ideile, cu inițiativa, eram frîmțat de gîndul că secretarul trebuie să fie cel mai bun din școală, pe toate planurile. Și totuși îmi dădeam seama că mai sînt elevi la fel de buni, că inițiativa mea are limitele ei și așteptau altele, zeci, din colectiv. Așa am cîștigat înțelepciunea că secretarul U.T.C. nu este o mașină de fabricat idei, că el este bun mai ales în măsura în care știe să scoată de la ceilalți idei, să le stimuleze. Mi-amintesc că, pe la început, am stat în sediu ceasuri întregi să întocmesc un program de activități. Nu-mi ieșea niciunul. Mi-a fost suficient însă să merg într-o clasă și programul s-a alcătuit parcă de la sine.

IOAN NIȚU

Deși, secretarul e și el elev, e egal cu al tuturor. Și atunci prin ce se detașează? Că muncește mai mult? Poate. Dar eu cred că secretarul trebuie să fie și strateg. De ce să ne ascundem? Nu e ușor întotdeauna să-ți mobilizezi pe tineri. Dar dacă știi să-ți ciștiți, îi urnești. Poate n-o să credeți, eu i-am cîștigat cu matematica. M-am ocupat foarte mult de matematică, lucrez împreună cu colegii și atunci unde sînt eu vin și ei chiar dacă nu e vorba de matematică...

Întreb de ce altora li se pare așa de complicat ca fiecare utecișt să aibe o sarcină? La noi pînă și o reuniune reușește să prindă în acțiune o multime de uteciști, de la pregătirea sălii, a programului, la dans ori la aranjarea sălii după dans. Astea sînt lucruri care îmi vin acum în minte cînd mă gîndesc de ce am fost aleasă în urmă cu cîțiva ani secretara organizației U.T.C. din școală.

VICTOR CRISTEA — Școala profesională „Electromotor”, Timișoara: Ești elev bun, ești bun coleg, ești utecișt. Nici prin cap nu-ți trece o-ai putea fi secretar. Dar ceilalți descoperă la tine o calitate de care ei au nevoie, ca să-ți reprezîți. Bănuiesc că m-au preferat pe mine pentru că sînt mai bătușos. Ce-i drept e drept, îmi plac lucrurile clare și nu mi se întîmplă să renunț pînă nu dau la capăt un lucru. A fost la noi o chestiune cu practica. Matritieri în der seriu noastră nu făceau practică în meseria lor ci în altele pe motiv că fabrica nu avea nevoie de ucenici. Dar nu era normal și organizația U.T.C. nu putea rămîne de o parte. Am ridicat problema la direcțiune, nu s-a rezolvat. Am ajuns să discut despre asta și la o planară a Comitetului județean U.T.C. Și s-a rezolvat. Ba chiar am fost foarte bine primii într-un sector al fabricii unde aveau mare nevoie de ucenici matritieri.

GEORGETA CARAIVAN — Liceul economic nr. 1, București: Bănuiesc că am fost aleasă pentru că colegii țin la mine. De fapt, în ședința de alegeri, eu am propus pe altcineva, o elevă cu multe calități. Dar am fost aleasă eu. Am sentimentul că le sînt un bun camarad. Dacă într-o duminică, bunoară, e o acțiune bine pusă la punct și eu nu mai trebuie să vin — sbrînie telefonul. Eu n-am voie să lipsesc. Ceea ce nu știu uteciștii e că nici nu mai pot să lipsesc. Aștept telefonul.

Cred că sînt atît de legată de organizație pentru modul în care m-a primit în rîndurile ei. Sînt 4 ani de atunci dar nu pot să uit ce s-a petrecut. Se confirmă primirea mea la comitetul U.T.C. Și cînd am ieșit, surpriza: douăzeci de colegi mă așteptau să sîrbîtoarească evenimentul. Cumpăraseră bilete la un spectacol și am mers împreună. Gestul acesta plin de căldură m-a legat de colegi, m-a obligat la reciprocitate: nu lipsesc de la dans, nu lipsesc de la muncă patriotică, sînt sportivă, mergem împreună la spectacole... Sînt o secretară sentimentală.

VASILICA POLEAC — Liceul agricol Huși: Iar eu o secretară cu experiență de un-trimestru. Deocamdată încerc să-mi formez un stil de muncă, să-mi cîștig autoritate. Sînt energică, dar fiind abia în anul II, nu e ușor să mă impun celor din anul V. Eu găsesc că problema nr. 1 pentru un secretar e autoritatea... De bună seamă autoritatea cîntărește mult. Dar pînă acolo am aflat că nu există un prototip al secretarului sau, mai exact, secretarul este investit cu calități ale colectivului pe care îl conduce, după cum, la rîndu-i, el transferă organizației ceva din personalitatea sa. Cei douăzeci de secretari pe care i-am adunat în jurul „mesei rotunde” au spus: „ÎN GENERAL NU-I OBLIGATORIU CA SECRETARUL SĂ FIE CEL MAI BUN ELEV dar, în particular, ei toți sînt premianți; „SECRETARUL NU TREBUIE SĂ AIBE MONOPOLUL INIȚIATIVEI” — dar e necesar și s-au și dovedit foarte inuenții; „NU E OBLIGATORIU CA SECRETARUL SĂ FIE PESTE TOT. PREZENT LA TOATE ACȚIUNILE” — dar lor le-a intrat în reflex să fie acolo unde sînt uteciștii. Mai înții munca de secretar i-a speriat și acum, dacă sînt în ultimul an de școală, se gîndesc cu nostalgie că urmează să predea șafeta cu toate că, aind atuu- experiență, ar fi gata s-o ia de la capăt.

PERSONALITATEA SECRETARULUI U.T.C.

MASĂ ROTUNDĂ

Vom fi prima promoție de tehnicieni și vrem să facem o impresie bună. Toată promoția. Ne-am pus în gînd să întreprindem ceva incît să-i scoatem pe mediocrii din obișnuință. Așa s-a născut „Clubul machettiștilor”. Acțiunea stimulează folosirea cunoștințelor tehnice, îmbogățirea lor. Sigur, tovarășii profesori ne dau un sprijin foarte pretios, dar avem satisfacția că e acțiunea noastră, că a desțelenit inerția, că va dura”.

La un moment dat în discuție cineva remarcă: atunci cînd conducerea școlii și profesorii spun „nu hotărîm pînă nu consultăm și organizația U.T.C.”, în mod sigur acea organizație a reușit să-și ocupe un loc bine definit în școală. Nu este vorba de o procedură protocolară ci de realitatea că schimbul de ajutor este reciproc. Constantin Spiridon își amintea de un fapt plin de semnificație: în momentul greu al inundățiilor, în liceu s-a format un comandament din care făcea parte și el. La careul în care urma să se aducă la cunoștința elevilor hotărîrea comandamentului, directorul a anunțat: „Are cuvîntul secretarul comitetului U.T.C.”. Organizația de partid și conducerea școlii se bucurau că, și în aceste momente, ca și întotdeauna, uteciștii vor acționa prompt. Vor veni cu inițiativa. De aceea i s-a dat cuvîntul secretarului U.T.C. Ca pedagogi, profesorii l-au vădit și de astă dată pe secretarul U.T.C. Iar secretarul U.T.C. dă la rîndul său școlii tot ceea ce poate. Mai ales pe plan educativ.

Reflectînd acum asupra părerilor emise în convorbirea cu secretarii ne dăm seama că autoconducerea nu se poate exercita fără autoritate. Și, în cazul organizațiilor U.T.C. cu care am făcut cunoștință, autoritatea n-a fost decretată ci dobîndită. Dobîndită prin acțiuni gîndite, duse pînă la capăt, cu aderență în masa uteciștilor.

IOAN NIȚU, secretarul organizației U.T.C. de la Liceul industrial pentru construcții de mașini din Timișoara, povestește că organizația a reușit să-și cuprindă pe elevi în cercuri de mare interes — electrotehnică, radio, desen tehnic și mașini-unelte. Pentru a da cercu-

NE PLACE CÎND PUTEM SPUNE „NOI AM FĂCUT!”

Îi înțelegem. Ce satisfacție poate fi mai deplină decît atunci cînd ai făcut un lucru de la A la Z. Totuși, vrînd să pătrundem în relația organizația U.T.C. — școală, activ U.T.C. — profesori, secretar U.T.C. — direcțiune — i-am întrebant direct: vă autoconduceți sau vă tentează dădăceala? Dădăceala le displace profund, o asemuiesc cu comoditatea, cu lipsa personalității. Nu le place răsfațul. Și e de înțeles. Sînt elevi și uteciști ai unui anumit

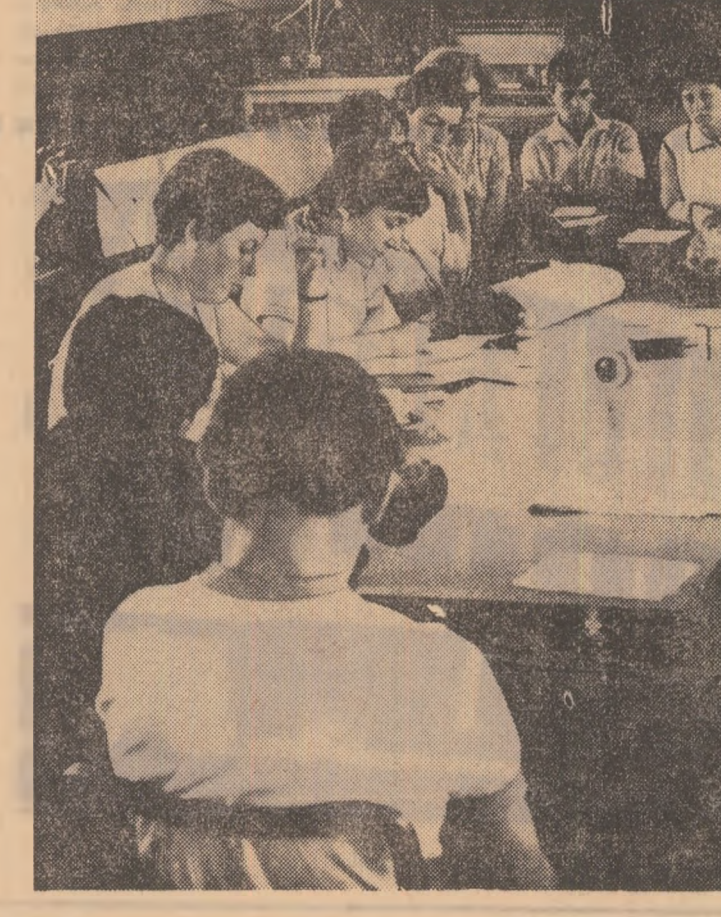
ANA DOBOS

tip de școală — școala care le dă o profesie. Din punct de vedere social, la absolvire, acești tineri sînt, ca să ne exprimăm așa, un produs finit. De aceea îi aflăm preocupati să dobîndească, încă din anii școlariității, capacitatea de a decide, de-a purta o răspundere. Ce uteciști nu pot fi alții. Avea dreptate Ștefan Ion, secretarul U.T.C. de la Liceul industrial pentru construcții de mașini din Ploiești, cînd spunea că trebuie să știi să profiți de această ucenicie în viața socială a țării pe care o reprezîntă primii ani în organizație. „Și atunci cum poți accepta să faci alții, în cazul nostru profesorii, munca de organizație? Ne-a preocupat, la un moment dat, cum să dăm o anumită personalitate organizației U.T.C. din liceul nostru. Liceu care și el abia își conturează personalitatea.

DRUMUL ASCENDENT AL SUCCESSELOR

hătute în această primăvară asupra țării. Cazanul de aburi — rețrelește scenele emoționante tehnicianului Ion Neacsu montat doar cu puțină vreme în urmă era acoperit cu apă pînă la tamburul superior. Trimiși la fața locului, oame-nii lui Pața, în rîndul cărora lucrau și tinerii Aurel Georgescu — zidar și Costea Hu-

tului său coordonator. Este suficient să ne referim doar la un aspect al preocupărilor sale, pentru a avea conturată imaginea integrării lui VII, mai dinamice a uteciștilor în efortul general de îndeplinire exemplară a sarcinilor de plan. În urmă cu mai bine de șase luni comitetul U.T.C. coordonator a lansat în uzină inițiativa cunoscută sub nu-

economii de metal de aproape 30 de tone a celor aproape șase milioane de lei. — În cadrul aceluiași secțiunii, ne informează Constantin Birzoianu, locțiitorul secretarului comitetului coordonator U.T.C. — tinerii au confecționat câteva lădite în care așază capacele de electrozi care pînă acum se aruncau. Cele 3 tone strînse pînă a-

țiu-ni „Milimetrii în instanță” 30 de propuneri de inovații. 10 dintre ele au fost deja aprobate, eficiența lor economică estimîndu-se la peste 280 tone de metal economisit anual. Sarcinile de plan ale uzinelor „Vulcan” vor cunoaște în 1971 însemnate sporuri cantitative și calitative. Producția globală va trebui să crească cu 13,1 la sută, productivitatea cu 13,6 la sută, iar sarcinile de export cu 42,2 la sută. Dacă, desigur, nu va fi ușor de făcut față unor asemenea cerințe majore, activitatea de pînă acum a colectivului întreprinderii la care ne referim, stadiul avansat a lucrărilor de mîrire a capacităților de producție — pînă la 30 septembrie, cu 3 luni mai devreme, se precizează darca în funcțiune a halei de montaj greu; trecerea la fabricarea cazanelor de 10 tone/abur/oră în variante monobloc — ca să amintim doar cîteva din cele mai recente realizări, oferă suficiente garanții pentru a afirma că anul următor va reprezenta un an în care valențele colectivului de aici vor cunoaște o manifestare și mai amplă și mai substanțială. Context în care, sîntem siguri, aportul tinerilor va fi pe măsura exigențelor.

DRUMUL ASCENDENT AL SUCCESSELOR

șan — lăcătuș, în zile și nopți epuizante au evacuat apa și milul, au efectuat uscarea electromotoarelor de la ventilatoare, au rezidat arzătoarele și părțile laterale ale cazanului. Tînem să subliniem că în toată perioada celor 7 luni, mai mult poate decît în alți ani, activitatea de producție a uzinelor „Vulcan” a primit un sprijin eficient din partea organizației U.T.C., a comite-

mele „Milimetrii în instanță”. Inițiativa își propunea antrenarea tuturor tinerilor într-o amplă acțiune de economisire și folosire judicioasă a metalului. Sîntem acum în posesia datelor care certifică bu-nul ei mers, aderența de care s-a bucurat în rîndul tinerilor. În sectorul cazangerie, de pildă, grupele de uteciști de la atelierele de debitare, construcții metalice și cazangerie au realizat pînă în prezent

DOINA MOLDOVAN

lucruri, vor să afle răspunsuri, să fie ajutați să-și clarifice părerii și așteaptă ca secretarul lor să fie primul om cărui să i se adreseze și care să le poată răspunde. De cînd sînt secretar mă preocup, mai mult, să corespund pe acest plan. Citesc, studiez documentele de partid, am grijă să nu-mi scape nici un eveniment însemnat. Așa mă sînt înarmat pentru munca de secretar U.T.C. Socotesc că restul vine de la sine...

VIORICA LEDENCI — Liceul de chimie, Iași: Nu mi s-a întîmplat să organizez o acțiune și să nu vină uteciștii, sau să vină și să se pliticească. Cea mai mare plăcere a mea este să muncesc și am impresia că am reușit să-i mobilizez și pe ceilalți. În organizația noastră toți uteciștii au ceva de făcut și mă

„ESEURI RECENZIE despre revoluția științifică și tehnică”

de V. ROMAN

descifrarea procesului deosebit de complex al însăși gândirii umane”.

Ni se par deosebit de semnificative acele idei ale autorului, conform cărora marșul triumfal al revoluției socialiste în lume și acela al revoluției științifice și tehnice contemporane au loc concomitent. Acest fenomen nu este considerat de Valter Roman ca fiind întâmplător, pentru care cele două revoluții trebuie să fie privity

ESEURI RECENZIE ȘTIINȚIFICĂ ȘI TEHNICĂ

ca două aspecte, laturi strins legate ale aceluiași proces istoric de înaintare a omenirii pe culmile civilizației. Semnalăm, de asemenea, ideea conform căreia procesul de apropiere a științei de producție presupune și apropierea, unirea chiar a celor două mari ramuri ale științei — științele naturii și științele sociale.

În câteva interesante eseuri se abordează probleme majore ale dialecticului progresului științific, ale productivității muncii în cercetarea științifică, ale conducerii științifice. Menționăm în special interesantul eseu „Știința viitorului și viitorul științei”, din care desprindem următoarea idee semnificativă: „Planificarea judicioasă („indicativă” și nu „imperativă”) a producției este cu neputință fără planificarea progresului științific și tehnice însuși”.

Înainte de a închide turul de orizont asupra volumului, trebuie menționat că Valter Roman se oprește asupra problemelor privindu-le și din punctul de vedere al artistului. Pentru că, oricât de curios ar părea,

marți gânditori au avut vizuina automatizării, chiar dacă au trăit cu multe secole în urmă. Iată ce rezultă din câteva citate ce figurează în volum: Aristotel arată că va veni timpul când mașinile vor lucra singure; Marx a fost conștient de urmările revoluționare ale electricității; Lenin s-a referit explicit la revizuirea concepțiilor ce va decurge din stabilirea comunicațiilor interplanetare.

Autorul nu se mărginește însă numai la prezentarea de date, fapte și citate. El propune o teorie științifică (marxistă) a revoluției științifice și tehnice; arată care este legitatea apariției, dezvoltării și generalizării noilor forțe de producție; arată că industrializarea înseamnă științificarea etc. etc.

Ultimul capitol „Orizonturi, tendințe și opțiuni” se ocupă, în special de rolul științei în dezvoltarea României socialiste.

Prof. dr. ing. EDMOND NICOLAU

La inițiativa Casei județene de creație din Sibiu, cu un an în urmă s-au instituit secții externe ale școlii populare de artă, în care vestitul meșter popular transmit celor nui tineri generații meșteșugul lor, punând în mina școlărilor și a școlărilor briceag pentru incrustații, pensula și culorarea, lutul, acul și șveceia etc. Una dintre aceste secții este și clasa de țesături și cusături populare de la Avrig în care Maria Spiridon — veritabilă păstrătoare a specificului local, a semnificațiilor decorative și a gamelor cromatice caracteristice — învață elevii să coasă și să țasă încă din clasele mici. În fiecare zi la ora două, pași mărșuși străbat curtea pietrușă a clădirii până la dispoziție, urcă treptele, străbat podușca noduroasă a pridvorului, apoi, schimbându-și brusc direcția, trec prin umbra sălii și se stabilesc în jurul mesei lungi din mijlocul odăii, unde se află alburile cu modele, firele pentru țesut și inodată ciucuri și chiar fire pentru stric și aruncat.

Elena Stoica, din clasa a doua, se așează de obicei la război. Virfurile pantofilor abia îi ating la pedale. Își trece mina prin chica țesută din foarfecă. „Cum merge?”

„Am găsit fire rupte. Maria țesuși mai rău decit mine”. Miștile ei mici trag urzela prin coțeli. Apoi sare la masă. Caută

Port popular

„alesătură de maro”. Cu dreapta prinde șveceia. Cu stînga cătala. „Știe să năvădească și să aleagă, nu spune Maria Spiridon. În general, fetele mici învață mult mai ușor și vin cu mai multă dragoste. Chiar din clasa lui, nu trebuie să le zici de două ori.” Intr-ade-

artizanat: șervețele, ștergare, traste etc.). Le învață de asemenea să se ferească de influențe, cînd și cum să folosească verdele, albastrul și negrul, galbenul și cafeniul.

Asemenia creatorii populare care ar putea să transmită arta

la stîna, linguri cu lanț din care se dă mirelul și mireșul să guste miere (să fie dulci în cință și legeți ca lanțul), căuce, măciuci pentru bite etc.

Mai în jos, tot pe valea Frumosei, găsim pe Maria Poenaru, descendentă dintr-o familie de pictori pe sticlă (a cincea generație), cestică prin partea locului pentru țesăturile și cusăturile ei măiestrite, deținătoare a peste 2000 de modele de cusături populare și cunoscătoare a unor modele de străși, catrințe — costume cechi de la 1800. Ea ar pune cu dragă inimă acul și șveceia în mina fetelor, încă din clasa întâi. „Se poate lucra din orice. Nimic să nu se arunce. În școli să fie cite un război să învețe fetele să facă alesături”. Dar, pentru că nimeni nu o solicită, Maria Poenaru încearcă să lase această comoră a menajului într-una din odăile locuinței sale o expoziție permanentă. Nu este însă de-ajuns, rar meșteșug și încă mai rar măiestrie care să poată fi învățată doar din pric.

Este această preocupare — de a transmite îndemnările strămoșești, de a asigura permanența în timp a măiestriei populare — prezentă cum se cuvine în preocupările instituțiilor noastre specializate în cultivarea și păstrarea folclorului? Trebuie să recunoaștem că nu. Rare, sporadice, sustinute țel-colo doar de generozitatea unor „sufletști”, asemenea strădăniilor se cer generalizate: ci nu e prea târziu, cit bătrînii și bătrînele care azi ne încântă ochiul și sufletul încă n-au plecat dintre noi pentru totdeauna, o dată cu talnele meșteșugurilor lor.

ELENA CREANGA

O ÎNTREBARE LA CARE NU NUMAI BĂTRÎNII MEȘTERI POPULARI TREBUIE SĂ SE GÎNDESCĂ:

Cine va prelua ȘTAFETA?

văr, între cele prezente remarcăm și alte fete din clasele mici. Dar fete pline de chemare sînt și în clasele mari. Maria Spiridon nu se mulțumește să le învețe doar să coasă „pășturi cu flori”, „cu nuște”, „cu strîmbuleți”, „cu stea-ua” ori cu „brîna”, „cusătură înaintea de a se da dimia la piua ca să se vindece”. Nu se mulțumesc numai să le învețe să facă dantelă cu „cornu herbecului”, să înnoadă ciucuri ori să țasă. Una din preocupările ei este și aceea de a le deprinde să deosebească nuanțele culorilor: „rosul în unt-deleam”, de pildă, este mult mai adînc ca „rosul de foarfecă” prăfuit (pe care este și țesut supărător, deoarece atîrările de creație ale U.G.E.C.O.M.-ului și folosesc mult la executarea obiectelor de

și meșteșugul lor tinerelor generații am întîlnit și pe alte meșterii, însă casele județene de creație nu se preocupă să-i sprijine pentru o atare activitate.

La Șugag, în județul Alba, de pildă, meșterul în ale incrustării lemnului Nicolae Cernat este invitat la școală să „înfînteze” o echipă de școlari. Elevii vor deprinde dinaintea și horitul cu fluier sculptate chiar de meșter din lemn de liliac: „sună mai frumos ca social”. De ce nu s-ar organiza și cercuri în care școlarii să deprindă cum se ține în mîna șterfelul, briceagul ori „pîntulașul” pentru lucrul mărunt? Să învețe să cioplească cele șapte lunguri ale ciobanului cu calul inaripat, cu pasărea ogoarelor, cu pupăza care-l școală dimineața

„CINTECELE OLTULUI”

Timp de trei zile, pitoreasca stațiune Călimănești a trăit în atmosfera efervescentă a celei de a doua ediții a Festivalului folcloric interjudețean „Cințele Oltului”. Cîntecul înăvîrșit a reprezentat la Festival prin ansamblul folcloric al căminului cultural Porumbacu de Jos. Din bogatul repertoriu al acestei zone folclorice ei au reunit în spectacolul „Buzduganul” dansurile și cîntecele legate de străvechii obicei ai cercșului. Din județul Harghita, ansamblul casei de cultură a orașului Miercurea Ciuc ne-a făcut să retrăim „o seară la izvoarul Oltului”. „De dor și de joc” au „zis” cu foc drăcesc solisti și taraful din Iancu Jianu, călășarii din Școarcești, cu electrizația apariției a copilor artiști de 12—14 ani. O suită târînoasă cu ceremonialul și fastul său natural a întregit în mod fericit programul „ambasadorilor” județului Olt.

În cea de a doua seară a Festivalului, artiștii amatori din Dăbâța, județul Brașov, au îngemănat, într-un spectacol de o rară finețe interpretativă, plin de lirism, „Balada ogoarelor” o suită de

CĂLIMĂNEȘTI '70

cîntec, dansuri și strigături din ceremonialul obiceiurilor de nuntă. Nu putem să nu relevăm numele Anei Venczel, o polivalentă interpretă în spectacolul muzical-coregrafic prezentat de formațiile sindicatului și ale casei de cultură din orașul Sf. Gheorghe (județul Covasna).

Județul Vâlcea, excelentă gazdă a celei de a doua ediții a Festivalului, a încheiat programul reconștituit artistic, prin intermediul ansamblului folcloric Călimănești, ritualul de nuntă al împodobilii bradului din seara „Fedelesului”.

În afara desfășurării propriu-zise a Festivalului, un colocuț folcloric pricină „ecologia funcțională a creației populare în zonele folclorice de pe Olt” a reunit un mare număr de oameni de cultură. A fost organizată o interesantă expoziție de costume femeiești de sărbătoare. Alte două expoziții au intrat în arta fotografică și plastică a amatorilor din cele șase județe participante.

Programul Festivalului a putut fi urmărit și în Rîmnicu Vîlcea, Corona și Olănești, grație tururilor ansamblurilor folclorice. Pe străzile aceluiași localități au fost organizate parăzi ale portului popular.

În serile perinate de desfășurare a Festivalului, tinerii și-au dat întâlnire pe terasa Oltului din Călimănești, unde comitetul județean U.T.C. Vîlcea a oferit — în compania solistei Marina Rotaru și a orchestrei Lotus — dans și surprize.

Așa cum se cuvine după datina marilor sărbători, încheierea a fost pecetluită de o petrecere tradițională într-un cadru etnografic caracteristic zonei Vîlcea, creată ad-hoc în pitorescul Ostrov.

COSTEA MARINOIU
V. RĂVESCU

GALAȚI. — Casa de cultură a sindicatelor

(Urmare din pag. 1)

procedeu „circuit închis”, organizat de Institutul de Științe Pedagogice în București, am privit lucrul cu mult interes, el constituind o a doua etapă în folosirea acestui sistem de învățămînt la noi (la ora de față, prin studiul central de televiziune se transmite un program pentru elevi, în spațiul a 120 minute). Eforturile realizatorilor — un grup de cercetători — sînt evidente și ele au meritat, desigur, cuvintele calde pe care tovarășul Mircea Malița, ministrul învățămîntului, prezent la demonstrațiile le-a rostit cu această ocazie. S-a instalat o stație la Școala nr. 122 și s-a pregătit o lecție demonstrativă. Este un lucru care trebuie salutat, într-adevăr, căci ne dă posibilitatea să formulăm și primele observații ce nu pot fi decit ferite. Așa, de pildă, n-am înțeles de ce colectivul de cercetători și-a îndreptat cu prioritate atenția spre partea tehnică, cîuînd s-a descoperit nu numai lucruri demult descoperite dar care intră în sarcina unor specialiști pe care îi avem deja în țară și care numai în câteva zile ar fi evitat cu siguranță studiul de amatorism al citatului ex-

periment. Căci, preocupați de latura tehnică, cercetătorii institutului s-au văzut nevoiți să neglijeze probleme importante din domeniul lor de specialitate, lecția de tipul „specialității” nereușind să atingă dezideratul de a depăși, prin mijloacele televiziunii, posibilitățile pe care le are o școală ce posedă un simplu aparat de proiect-

largă a televiziunii în școlile noastre și pe baza căruia să fie sustinută necesitatea eforturilor materiale ale statului, trebuie să urmeze tocmai linia contrară: nu descoperirea a ceea ce este, deia, descoperit (tehnică), ci sondarea mijloacelor pedagogice propriu-zise în condițiile și la carințele învățămîntului românesc. Chiar a-

CINE PE CINE EVITĂ?

(Urmare din pag. 1)

tea avea loc acolo măcar niste ser de poezie (curios lucru este că la Casa de cultură nu există un cenacul literar), s-ar putea deschide expoziții experimentale care să inițieze marea public în aria culorii.

În aceeași direcție sînt concludente și părerile unor tineri de diferite categorii și profesii, lăd ca ne nărturisește Lucia CORA, ajutor de maestru la secția de croit a Fabricii de confecții din Suceava:

— Ca să organizăm o reuniune trebuie intervenții, și nu oricine poate duce tratative cu tovarășul director.

— Cu toate că vin formații de teatru, ne spune inginerul Eugen COJOCARU, acestea sînt insuficiente. Ar trebui o echipă de teatru permanentă care să funcțio-

neze pe lângă Casa de cultură.

— După ce dimsezi nu ai unde să te odihnești, ni se plînge Elena UNGUREANU, muncitoare la secția de creație a atelierului fabricii de confecții, și asta nu ar fi nimic, dar nu-ți poți cumpăra, de nicieri, măcar un pușar de citronadă.

„Nu sînt popularizate programele”, „Nu există un bufet”, iată referențele pe care le-am auzit foarte des.

— Nu aducem băuturi pentru că nu vrem să transformăm Casa de cultură într-o crîșmă, multă vremea tovarășii Aron BUCȘTEIN, îndrumător la Casa de cultură.

Dar cine pretinde ca acest focar de cultură să fie transformat în crîșmă? Ar fi de-a dreptul absurd. Dar la fel de absurd ni se pare a fi și refuzul de a instala un bufet cu răcoritoare, unde, într-un colț al sălii de dans.

Acet neze se adaugă celorlalte: oare înscrise pe program nu sînt respectate, se stînge lumina ca o subtilă invitație la părăsirea „Cetății” și asta numai din înțelegerea greșită a conservării acestei clădiri.

— Casa de cultură este o instituție de prestigiu și vrem să fie respectată cu atare, rostește ferm directorul Casei de cultură, tovarășul Mihai JELEȘNEAC.

În Casa de cultură nu poate intra oricine și oricînd, pentru că pe lângă păstrarea interioară, mai avem în vedere și educația estetică a tînrului.

Dar, după ce știu, nu și-a manifestat nimeni pînă acum, intenția să demoleze Casa de cultură. Această afirmație o contesta cultura tinerilor suceveni, educația lor, responsabilitatea cetățenească a acestora. Din dorința de a conserva lăcașul, meto-diștii se transformă în paznici.

Am avut cazuri, ne relatează tovarășul Dumitru PREPELIȚĂ, secretar al Comitetului municipal Suceava al U.T.C., cînd la o reuniune a elevilor a fost stînsă lumina în sală în timp ce se desfășura concursul „Cel mai bun donator” și abia după multe rugăminți s-a revenit la normal.

De altfel, ne arată și tovarășul Mihai KILM, secretar al Comitetului municipal de partid, cei de la Casa de cultură nici nu prea știu să gîndă deosebi științele rezervate diferitelor activități, nu le-au descoperit încă destinațiile. Realitatea este că nici de la Consiliul municipal al sindicatelor nu s-a tras o linie de activitate pentru Casa de cultură. Așteptăm mai mult de la noul director, dorim să se renunțe.

Intr-adevăr, ceea ce s-a realizat acolo este foarte puțin. O insulă în mijlocul unui ocean de nemulțumiri.

Dezabala se întorcemă proiecte pentru viitor. Cînd totul se reduce la orgoliul conservării edificiului, proiectele de viitor păstrează un semn de întrebare. A conserva nu înseamnă a transforma Casa de cultură într-o catedră unde se intră cu stînga, unde te feresti la fiecare pas ca nu cumva gestul tău să vără un act de imunitate. Unei Case de cultură trebuie să i se conserve funcțiile, nu doar peretii, să se facă din ea ceea ce este, activitatea desfășurată conferindu-i pe drept titlul de Casa de cultură.

de RADU COSAȘU

„O ZI LA CURSE”

Era absolut necesar ca studioul să se învecinească cu o prezentare cit de scurtă, în care să se spună măcar alt: acesta nu e unul din filmele de vîrf ale fraților Marx, nu-i judecăm după ce se întîmplă aici! Aici avem o comedie foarte descusată, lipsită de o-mogenitate, producătorii acceptînd 4—5 gaguri tipice pentru cei trei, înecate însă în siropul unor minute lungi de lirism cîntat, obraz lîngă obraz, insipide, în stilul comediei muzicale virtuoză pînă la deces și banalizate.

„O zi la curse” (1936) nu arămic din nebunia „Șapei de rată” (1932). Ca orice comici palți de geniu, frații aceștia nu sînt deceți; instinctul îi împinge la a declara catastrofe — absurde, arbitrare — ca lumea banală să sară în aer. Groucho e medic veterinar dar nimic nu-l împiedică să se dea drept psihiatru. Harpo — pentru a scăpa de șerif — prelungeste un concert făcînd praf pianul, iar cu cozile rămase întregi cîntă la harpă, după care sare în lac. Împreună cu Chico, Harpo îl va salva pe fermecătorul Groucho din brațele unei femei provocatoare. Harpo îi explică pe muștele lui Chico, ceea ce a auzit în boschet. Pantomimii uluitoare. Amindori vor da buzna — de trei ori, cîci un gaz nu devine gag fără o repetare îndelungă — peste perechea îmbrățișată, îmbrăcați în detectivi, apoi în zugravii care au de tapetat camera; Groucho și femeia vor fi pur și simplu tapetați! Absurdități de limbaj, absurdități de acțiune, premise arbitrare, concluzii incoerente — toate acestea (fie și tratate cu simț) în 1936, cînd celebrul teatru absurd nu și dăduse încă poalele peste cap. „Să ne întorcem la clasici” — cum zice Camus. „Măcar din modestie”.

„ATENTATUL DE LA SARAJEVO”

Premieră pe țară — și alt. Încercare de reconstruire a chipelor dinainte și după atentatul nemuritor. Pendulare între document și convenție — ca în cele din urmă să răsunem la convenție. Totul e văzut din afară, pe din afară. Mobilările patrioților sînt formulate prea clar, prea su-

mar — lumea regală pare din cînd în cînd mai convîngătoare. Superb, surisul de toamnă al Lucinei Winicka.

„INCORUPȚIBILI”

Spre diferență de „Moara pe de Pad” — al cărei prim episod nu ne dă încă dreptul la a afirma ceva — iată un serial care debutează e-locvent. Căliții certe — după ce am băgat bine la cap și ne-am lămurit pe larg că avem de-a-face cu un serial violent dar just. (Am mai citit într-un ziar o anchetă consacrată „filmului de violență”. Cum vine asta? Probabil că vine, dacă am ajuns să vorbim despre „filmul de idei” — spre a-l deosebi de sigur de „filmul muzical!”).

Aici sar în ochi călițiile interpretării și regiei. Povestea nu e groasă — lucrurile sînt previzibile pînă la episodul final cînd poliția soneste exact în clipa cînd gangsterul trage în erou, dar glonțul lui nu are timp să plece căci... Imprevizibile sînt însă „moacele”, chipurile, tipurile — „rupte din viață”. Rinaldo și acoliții lui sînt admirabili ca joc, ca vigoare a expresiei, ca vibrație a prim planului. Răgia face concurență nu numai stării civile ci și cazierului. Și mai e vocea crainicului care ne explică epoca, istoria, atmosfera — o voce de crainic la un meci de box, ne-măipomnita.

„ILUZII PIERDUTE”

Foarte frumos, rafinat, cu voluptăți și tăceri psihologice de desăvîrșit bun gust — cel de-al treilea episod. Lucien pregătindu-se pentru intrarea într-o loja aristocratică la Opéra, Parisul — o clipă — la pictoarele sale, Parisul fîgîndu-i de sub pictorare. Plină de tandrețe, căutarea unui editor care să-i publice romanul. Ce frumos e să pleci într-o dimineață, de acasă, cu un roman la subțioară, un roman sfîrșit ieri noapte... De departe „editorul” — cel — bun” semăna cu André Gide.

Duminică dimineață. Huck, Tom și Becky s-au întîlnit cu Hercule și cu Gerberul. Vă voi ține la curent cu următoarele lor întîlniri. Știu că, oamenește marț, dormiți duminică, la ora aceea matinală. Somn ușor!

(Urmare din pag. 1)

La dispoziția îndepărtărilor noastre urmuși, documentația absurdului, fișierul actelor grătute săcșirite în secolul XX au acoperi spații impresive, cu toate miniaturizarea obiectelor. Batista, în felul ei, ar spune și ea destule. Tentativa publicității cu orice pret, cultural negativ în sine, ispită bravuții, apetitul vio-

BATISTA

lenței, iluzia altoputerniciei de o clipă, sfîrșirea acestei toate de perspectivă, cite nu se amestecă în substanța unui fapt inclus la rubrica senzationalului? Durerile mari ale lumii, acelea pentru care se cursa lucrării autentice fierbinți, izvorînd din suferințe vechi și adînci iar nu din originalitatea unei minți singuraste, nu încap, ele, în pătratul unei batiste. Si în măsura în care volumul limitat al conținutului ar obiecta la includerea acestuia mator frivoli al unui eveniment de a doua mîna, ur trebui să stergem batista de pe listă.

Dar atunci, lăsați-mă să mă întreb, complexitatea acestei lumi de grandeură și decadență, de eroină și meschinărie, de elamiri superbe și pantomime burlești nu ar fi, oare, văduite de adevărul contradicției?

În Editura Științifică a apărut monografia închinată viclii și opereii lui Constantin Moisil, om de știință român care, timp de jumătate de secol, a desfășurat o bogată și multilaterală activitate în domeniul științelor istorice. Ca președinte al Cabinetului numismatic și director general al Arhivelor Statului C. Moisil a contribuit, prin cercetările sale, la ridicarea prestigiului numismatiei și arhivisticii. De asemenea, a desfășurat o vastă activitate didactică ca profesor de istorie la cele mai renumite licee din țară.

H. L.

Televiziune școlară

legerea sistemului „circuit închis”, deși recomandată cu căldură în multe țări, nu se pare potrivită. Ea solicită investiții masive (4—6 camere de luat vederi pentru fiecare 2—3 școli reunite într-un sistem de transmisie, deservite de cîțiva ingineri etc). Sînd demult cunoscute aceste calcule care arată că dacă acest sistem s-ar generaliza în toate școlile franceze, costul lor ar depăși cu mult bugetul Franței! Mult mai rațională, cel puțin în ceea ce ne privește,

zarea a unor cadre didactice pentru televiziunea școlară. Chiar dacă am dispune, azi, de asemenea instalații complicate în fiecare școală, oia peste foarte mulți ani am fi în stare să le utilizăm cum trebuie, demonstrația făcînd de cercetătorii însuși oferind un argument în acest sens. De ce să nu îndreptăm atenția spre ceea ce putem face, spre ceea ce ar deveni util?

În sfîrșit, ni se pare că institutul de Științe pedagogice — cu toate laudele pe

AGENDA

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUȘESCU, a primit din partea Generalului de Divizie JUAN VELASCO ALVARADO, Președintelui Republicii Peru, următoarea telegramă:

În numele poporului și guvernului peruvian, mulțumesc Excelenței Voastre pentru cordialele felicitări pe care ați binevoit să ni le adresați cu ocazia sărbătorii celei de a 140-a aniversări a independenței noastre naționale. Apropoarea dintre țările noastre și guvernul nostru va permite o mai bună îndeplinire a năzuințelor noastre de bunăstare și dreptate socială. Transmiț Excelenței Voastre sincere urări de fericire personală și de prosperitate pentru națiunea română prietenă.

O expoziție de gravură sovietică, organizată în cadrul convenției de colaborare dintre uniunile artiștilor plastici din Republica Socialistă România și Uniunea Sovietică s-a deschis marți la amiază, în sala din Calea Victoriei nr. 132 din Capitală. Lucrările — alb-negru și color — reflectă trecutul învolburat sau descurt viața nouă, evocă momente și tipuri din lupta

pentru construcția comunismului în U.R.S.S.

Sanctitatea Sa Papa Paul al VI-lea a donat Crucii Roșii României, prin Monseniorul Cheloni, un ceac în valoare de 100.000 de dolari pentru înălțarea pagubei provocate de calamitățile naturale ce s-au abătut în acest an asupra țării noastre.

La Ambasada sovietică

Solemnitatea decernării medaliei jubiliare „În cinstea aniversării a 100 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin”

La Ambasada Uniunii Sovietice din București, a avut loc marți după-amiază, solemnitatea decernării medaliei jubiliare „În cinstea aniversării a 100 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin”, conferită de Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. unui număr de 159 de cetățeni români — veterani ai mișcării muncitorești, activiști de partid de stat, ai unor organizații multilaterale între P.C.U.S. și P.C.R., între popoarele sovietice și române.

La solemnitate au participat tovarășii Mihai Dălea, membru supliment al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., președintele Colegiului Central de Partid, Nicolae Guină, Ghizela Vas, Bujor Sion și Vasile Vlad, șefi de secție la C.C. al P.C.R., Ion Coman, adjunct al ministrului forțelor armate, Nicolae Erochescu, adjunct al ministrului afacerilor externe, membri și membri suplenți ai C.C. al P.C.R., veterani ai mișcării muncitorești, generali, activiști de partid, de stat și ai unor organizații obștești, ziaristi.

Medalia jubiliară a fost înmănată de ambasadorul A. V. Băsov care, în numele C.C. al P.C.U.S. și al Prezidiului Sovietului Suprem al Uniunii Sovietice, i-a felicitat călduros pe cei decorați.

După ce a evocat figura luminată a Intemeietorului P.C.U.S. și al primului stat socialist din lume, precum și răspândirea leninismului de către revoluționarii români în țara noastră, ambasadorul sovietic s-a referit la legăturile istorice tradiționale de bună vecinătate și prietenie dintre țările noastre. El a subliniat că solidaritatea dintre popoarele române și sovietice și-a găsit o expresie strălucită în anul înstaurării puterii sovietice, printre apărătorii căreia s-au aflat și revoluționarii români. Prietenia între popoarele noastre, întărită prin stinge vărsat în comun în lupta împotriva fascismului, a căpătat un conținut calitativ nou

după instaurarea puterii populare în România. După ce a evocat semnificația și însemnătatea noului Tratat de prietenie dintre Uniunea Sovietică și România, vorbitorul a subliniat că Comitetul Central al P.C.U.S. și guvernul sovietic acordă o mare însemnătate înțării și dezvoltării în continuare a relațiilor de prietenie frățescă și colaborare multilaterală între P.C.U.S. și P.C.R., între popoarele sovietice și române.

Luând cuvântul, tovarășul Mihai Dălea a exprimat, în numele celor decorați cu medalia jubiliară, mulțumiri pentru înalta distincție acordată. Dată memorabilă pentru toată omenirea progresistă, a spus în continuare vorbitorul, aniversarea centenarului nașterii lui V. I. Lenin a fost celebrată în țara noastră prin ample și multiple manifestări consacrate memoriei marelui gânditor revoluționar. Pentru partidul, statul și poporul nostru aniversarea centenarului nașterii lui Lenin a constituit un nou prilej de afirmare a sentimentelor de prietenie și colaborare frățescă cu Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, cu comuniștii sovietici, cu popoarele sovietice, cu popoarele tuturor statelor socialiste.

După ce s-a referit la semnarea noului tratat român-sovietic, confirmare a prieteniei, cu adâncă rădăcină și puternică tradiție, dintre popoarele celor două țări, tovarășul Dălea a spus: Urmărim cu mult interes și adâncă simpatie munca eroică depusă de popoarele sovietice pentru înflorirea patriei lor, ne bucurăm de succesele obținute pe tărâm economic, tehnic, științific și cultural și le urăm din toată inima noi și mărețe succese pe drumul comunismului, sub conducerea partidului făurit de marele Lenin.

După conferirea distincțiilor, a avut loc un cocteil, care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovarășească.

LUNA ATLETISMULUI

Azi și mâine, pe Republicii, reprezentativa României întâlnește pentru prima dată în meci direct puternica echipă a S.U.A.

Nu s-a stins încă ecoul ultimelor aplauze de la semifinalele din nou, astăzi și mâine, începând de la ora 18.00 stadionul Republicii va cunoaște atmosfera marilor concursuri atletice. De astă dată este vorba de primul meci bilateral desfășurat între reprezentativele feminine ale României și ale S.U.A. Concursul se desfășoară cu două atlete de probă din partea fiecărei țări. Pe lângă cele două curente ale meciului, la startul probei vor mai lua parte în afară de concurs și alte atlete din cele două țări. Programul va fi completat și cu câteva probe masculine care vor constitui ultimă verificare a calificărilor înaintea Jocurilor Balcanice de atletism, ce vor începe în cursul săptămânii viitoare tot la București. Și fiindcă simțim la program, ne permitem să sugerăm câteva anunțuri de organizare care pot contribui la o mai bună informare a publicului. Mai ales la meciul de astăzi sugerăm ca înainte de fiecare probă, concurențele să fie prezentate publicului în fața tribunei principale așa cum se obișnuiește la majoritatea concursurilor mari. Nu e nici o rușine să spunem, de exemplu, că Victoria Viscopoleanu și Lia Mandulea sînt campioane olimpice la Cralnicul, care trebuie să fie ochii și urechile concursului este necesar să fie la rîndul lui continuu informat. El ar trebui să aibă omenia de a lega în fața tribunei de radio emisie-recepție, pentru a informa publicul cine conduce, și următorii clasai, în probele de sărituri sau aruncări. Comunicările cralnicului trebuie făcute într-o limbă înțelesă pentru a nu tulbura pe concurenții și numai atunci cînd sînt necesare. Poate că ar fi bine ca elevii și studenții să aibă intrarea gratuită. Toate acestea vor servi la o mai bună propagandă pentru atletism. Atenția cu care reprezentativele S.U.A. au urmărit duminică pe atletele noastre în cadrul Cupei Europei ne-a înțeles că înțelegerea și înțelegerea noastră este privită cu toată seriozitatea. Mai ales că în un calcul efectuat pe baza celor mai bune rezultate ale celor două echipe diferența de puncte în favoarea americanelor este atât de mică, încît este suficient ca la o singură probă rezultatele noastre să depășească prostul inițial, și balanța victoriei va inclina de partea noastră.

La probele de alergări-viteză, atletele americane au prima șansă, însă, Mariana Goth, în zi mare, nu este în afara cursei, după cum și Heana Silara la 400 m, poate face zile frite, cel puțin uneia dintre sportivetele din S.U.A. În schimb la 800 m, așteptăm din nou victoria Ileanei, este drept nu fără unele dificultăți. În proba de 1500 m, deși junioara noastră Lina are o performanță ceva mai slabă decît a lui Larieux stîm convingși că ea își va vinde scump pielea. La ștafete sîntem net bariți, mai ales la 4x100 m. Probe de 100 m va prileji o luptă deschisă, oferind Valeriei Buhanu un bun prilej de afirmare. Săriturile, probabil, vor reveni atleților noastre ca și greutatea și discul. În schimb la suliță lupta este mai echilibrată. H. Friederich (S.U.A.) a vind prima șansă.

Un concurs deschis, un prezumtiv spectacol de mare înțut, unde reprezentantele noastre, cu încurajările spectatorilor, pot obține o victorie de mare prestigiu.

SILVIU DUMITRESCU

FOTBAL Programul turului diviziilor naționale ediția 1970/71

Divizia A

Etapa I — 30 august 1970
Progresul București — C.F.R. Cluj; Dinamo București — Dinamo Bacău; Jiul Petroșani — U. T. Arad; F. C. Argeș Pitești — St. roșu Brașov; Petrolul Ploiești — Politehnica Iași; C.F.R. Timișoara — Universitatea Craiova; Farul Constanța — Steaua București; Universitatea Cluj — Rapid București.

Etapa II-a — 6 septembrie 1970
Dinamo Bacău — Petrolul Ploiești; U. T. Arad — Progresul București; Universitatea Craiova — F. C. Argeș Pitești; C.F.R. Cluj — Dinamo București; St. roșu Brașov — Farul Constanța; Rapid București — Jiul Petroșani; Steaua București — Universitatea Cluj; Politehnica Iași — C.F.R. Timișoara

Etapa III-a — 13 septembrie 1970
Farul Constanța — Universitatea Craiova; Petrolul Ploiești — Rapid București; F. C. Argeș Pitești — C.F.R. Cluj; Progresul București — St. roșu Brașov; C.F.R. Timișoara — Dinamo Bacău; Dinamo București — Politehnica Iași; Universitatea Cluj — U. T. Arad; Jiul Petroșani — Steaua București.

Etapa IV-a — 20 septembrie 1970
Politehnica Iași — Universitatea Cluj; Progresul București — F. C. Argeș Pitești; Jiul Petroșani — Politehnica Iași; Rapid București — C.F.R. Cluj; Dinamo București — Farul Constanța; Petrolul Ploiești — Universitatea Craiova; U. T. Arad — Steaua București; Universitatea Craiova — St. roșu Brașov.

Etapa V-a — 27 septembrie 1970
St. roșu Brașov — Politehnica Iași; Politehnica Iași — Universitatea Craiova; U. T. Arad — F. C. Argeș Pitești; Farul Constanța — Dinamo București; Universitatea Craiova — Steaua București; Jiul Petroșani — Dinamo Bacău.

Etapa VI-a — 4 octombrie 1970
Universitatea Cluj — St. roșu Brașov; Farul Constanța — Progresul București; Rapid București — U. T. Arad; Petrolul Ploiești — Universitatea Craiova; F. C. Argeș Pitești — Dinamo București; Dinamo București — Jiul Petroșani — C.F.R. Cluj; Steaua București — Dinamo Bacău.

Etapa VII-a — 18 octombrie 1970
Farul Constanța — Petrolul Ploiești; Steaua București — Politehnica Iași; St. roșu Brașov — U. T. Arad; F. C. Argeș Pitești — Dinamo București; Jiul Petroșani — Dinamo Bacău.

Etapa VIII-a — 25 octombrie 1970
Farul Constanța — Dinamo București; Dinamo București — U. T. Arad; C.F.R. Cluj — Politehnica Iași; Universitatea Craiova — Steaua București; Jiul Petroșani — F. C. Argeș Pitești; Rapid București — Progresul București; C.F.R. Cluj — Universitatea Cluj; Petrolul Ploiești — St. roșu Brașov.

Etapa IX-a — 1 noiembrie 1970
F. C. Argeș Pitești — Farul Constanța; Dinamo București — U. T. Arad; C.F.R. Cluj — Politehnica Iași; Universitatea Craiova — Steaua București; Dinamo Bacău — Universitatea Cluj; C.F.R. Timișoara — Rapid București; St. roșu Brașov — Jiul Petroșani; Progresul București — Petrolul Ploiești.

Etapa X-a — 15 noiembrie 1970
Jiul Petroșani — Dinamo Bacău; Dinamo București — Steaua București; U. T. Arad — Politehnica Iași; Rapid București — Dinamo București; C.F.R. Cluj — Universitatea Craiova; Dinamo București — Progresul București; Farul Constanța — Jiul Petroșani; Steaua București — Politehnica Iași; F. C. Argeș Pitești — Universitatea Cluj; C.F.R. Timișoara — Rapid București; U. T. Arad — Progresul București; C.F.R. Timișoara — Politehnica Iași — St. roșu Brașov.

Etapa XI-a — 22 noiembrie 1970
Politehnica Iași — Farul Constanța; St. roșu Brașov — Rapid București; C.F.R. Cluj — Petrolul Ploiești; Dinamo București — Jiul Petroșani; Universitatea Craiova — Universitatea Cluj; F. C. Argeș Pitești; Dinamo Bacău — U. T. Arad; Progresul București — C.F.R. Timișoara.

Etapa XII-a — 28 noiembrie 1970
U. T. Arad — Politehnica Iași; Rapid București — Dinamo București; C.F.R. Cluj — Universitatea Craiova; Dinamo Bacău — St. roșu Brașov; Progresul București — Steaua București; Farul Constanța — Universitatea Cluj; C.F.R. Timișoara — F. C. Argeș Pitești; Petrolul Ploiești — Jiul Petroșani.

Etapa XIII-a — 5 decembrie 1970
Universitatea Craiova — Dinamo București; St. roșu Brașov — C.F.R. Cluj; Steaua București — Petrolul Ploiești; Jiul Petroșani — Progresul București; Universitatea Craiova — Dinamo Bacău; Rapid București — Farul Constanța; Petrolul Ploiești — F. C. Argeș Pitești; Jiul Petroșani — C.F.R. Timișoara; Politehnica Iași — Dinamo Bacău.

Etapa XIV-a — 12 decembrie 1970
Progresul București — Universitatea Craiova; C.F.R. Timișoara — Petrolul Ploiești; Dinamo Bacău — Rapid București; C.F.R. Cluj — Steaua București; Farul Constanța — Jiul Petroșani; Dinamo București — Universitatea Cluj; F. C. Argeș Pitești; Jiul Petroșani — Progresul București; Politehnica Iași — Dinamo Bacău.

Etapa XV-a — 19 decembrie 1970
Universitatea Cluj — Progresul București; Jiul Petroșani — Politehnica Iași; Universitatea Craiova — Dinamo Bacău; Rapid București — Farul Constanța; Petrolul Ploiești — F. C. Argeș Pitești; Jiul Petroșani — C.F.R. Timișoara; Dinamo București — C.F.R. Timișoara.

Etapa XVI-a — 26 decembrie 1970
Universitatea Cluj — Progresul București; Jiul Petroșani — Politehnica Iași; Universitatea Craiova — Dinamo Bacău; Rapid București — Farul Constanța; Petrolul Ploiești — F. C. Argeș Pitești; Jiul Petroșani — C.F.R. Timișoara; Dinamo București — C.F.R. Timișoara.

Etapa XVII-a — 2 decembrie 1970
C.F.R. Arad — Politehnica Timișoara; Olimpia Oradea — Olimpia Satu Mare; Electroputere Craiova — Mierul Hunedoara; Gaz Metan Medias — Vagonul Arad; U.M. Timișoara — Metalurgistul Cugir; Gloria Bistrița — Crisul Oradea; C.S.M. Resița — Mierul Hunedoara; Corvinul Hunedoara — C.S.M. Sibiu.

Etapa XVIII-a — 9 decembrie 1970
Universitatea Cluj — Progresul București; Jiul Petroșani — Politehnica Iași; Universitatea Craiova — Dinamo Bacău; Rapid București — Farul Constanța; Petrolul Ploiești — F. C. Argeș Pitești; Jiul Petroșani — C.F.R. Timișoara; Dinamo București — C.F.R. Timișoara.

Etapa XIX-a — 16 decembrie 1970
Sp. studențesc București — Portul Constanța; Oțelul Galați — A.S.A. Tg. Mureș; Știința Bacău — Flacăra Moreni; C.F.R. Pașcani — Metalul Tîrgoviște; Ceahlăul P. Neamț — Progresul Brăila; Dunărea Giurgiu — Poiana Cimpina; Metrom Brașov — Politehnica Iași; S.N. Oltenița — Metalul București.

Etapa I — 16 august 1970
Sp. studențesc București — Portul Constanța; Oțelul Galați — A.S.A. Tg. Mureș; Știința Bacău — Flacăra Moreni; C.F.R. Pașcani — Metalul Tîrgoviște; Ceahlăul P. Neamț — Progresul Brăila; Dunărea Giurgiu — Poiana Cimpina; Metrom Brașov — Politehnica Iași; S.N. Oltenița — Metalul București.

Etapa II-a — 24 august 1970
Progresul Brăila — Știința Bacău; Flacăra Moreni — Sp. Studențesc București; Metalul Tîrgoviște — Oțelul Galați; Portul Constanța — Dunărea Giurgiu; Poiana Cimpina — S.N. Oltenița; Politehnica Iași — Ceahlăul P. Neamț; Metalul București — C.F.R. Pașcani; A.S.A. Tg. Mureș — Metrom Brașov.

Etapa III-a — 30 august 1970
Flacăra Moreni — C.F.R. Pașcani; S.N. Oltenița — Ceahlăul P. Neamț; A.S.A. Tg. Mureș; Metalul Tîrgoviște — Poiana Cimpina; Politehnica Iași — Metalul București; Dunărea Giurgiu — Oțelul Galați; Știința Bacău — Flacăra Moreni; Portul Constanța — Dunărea Giurgiu; Poiana Cimpina — S.N. Oltenița; Politehnica Iași — Ceahlăul P. Neamț; Metalul București — C.F.R. Pașcani; A.S.A. Tg. Mureș — Metrom Brașov.

Etapa IV-a — 6 septembrie 1970
Metalul București — Politehnica Iași; Dunărea Giurgiu — Metrom Brașov; Poiana Cimpina — Politehnica Iași; C.F.R. Pașcani — Portul Constanța; S.N. Oltenița — Portul Constanța; Știința Bacău — A.S.A. Tg. Mureș; Oțelul Galați — Flacăra Moreni; Portul Constanța — Dunărea Giurgiu; Poiana Cimpina — S.N. Oltenița; Politehnica Iași — Metalul București.

Etapa V-a — 13 septembrie 1970
Ceahlăul P. Neamț — Dunărea Giurgiu; S.N. Oltenița — A.S.A. Tg. Mureș; Metalul Tîrgoviște — Flacăra Moreni; Metrom Brașov — Politehnica Iași; S.N. Oltenița — Portul Constanța; Știința Bacău — A.S.A. Tg. Mureș; Oțelul Galați — Flacăra Moreni; Portul Constanța — Dunărea Giurgiu; Poiana Cimpina — S.N. Oltenița; Politehnica Iași — Metalul București.

Etapa VI-a — 20 septembrie 1970
Metalul Tîrgoviște — Metrom Brașov; Progresul Brăila — C.F.R. Pașcani; Metalul București — Știința Bacău; Politehnica Iași — Sp. Studențesc București; Dunărea Giurgiu — S.N. Oltenița; A.S.A. Tg. Mureș — Portul Constanța; Știința Bacău — Politehnica Iași.

Etapa VII-a — 27 septembrie 1970
Știința Bacău — Dunărea Giurgiu; A.S.A. Tg. Mureș — Progresul Brăila; Metalul București — Metalul Tîrgoviște; Ceahlăul P. Neamț — Poiana Cimpina.

Etapa VIII-a — 4 octombrie 1970
Politehnica Iași — S.N. Oltenița; Metalul București — Poiana Cimpina; Portul Constanța — Metrom Brașov; Dunărea Giurgiu — C.F.R. Pașcani; Metalul Tîrgoviște — A.S.A. Tg. Mureș; Ceahlăul P. Neamț — Portul Constanța; Știința Bacău — Oțelul Galați; Știința Bacău — A.S.A. Tg. Mureș — Sp. Studențesc București.

Etapa IX-a — 11 octombrie 1970
Politehnica Iași — S.N. Oltenița; Metalul București — Poiana Cimpina; Portul Constanța — Metrom Brașov; Dunărea Giurgiu — C.F.R. Pașcani; Metalul Tîrgoviște — A.S.A. Tg. Mureș; Ceahlăul P. Neamț — Portul Constanța; Știința Bacău — Oțelul Galați; Știința Bacău — A.S.A. Tg. Mureș — Sp. Studențesc București.

Etapa X-a — 18 octombrie 1970
Progresul Brăila — Metalul Tîrgoviște; Oțelul Galați — Metrom Brașov; Sp. studențesc București — Dunărea Giurgiu; Poiana Cimpina — Politehnica Iași; C.F.R. Pașcani — Portul Constanța; A.S.A. Tg. Mureș — Știința Bacău; Ceahlăul P. Neamț — Metalul București; S.N. Oltenița — Flacăra Moreni.

Etapa XI-a — 25 octombrie 1970
Metrom Brașov — Ceahlăul P. Neamț; Politehnica Iași — Dunărea Giurgiu; C.F.R. Pașcani — Metalul Tîrgoviște; Știința Bacău — Metalul București; Progresul Brăila — Portul Constanța; Știința Bacău — S.N. Oltenița; Metalul București — A.S.A. Tg. Mureș.

Etapa XII-a — 8 noiembrie 1970
Portul Constanța — Metalul București; Metalul Tîrgoviște — Știința Bacău; S.N. Oltenița — Metrom Brașov; Oțelul Galați — C.F.R. Pașcani; Sp. Studențesc București — Ceahlăul P. Neamț; Poiana Cimpina — Progresul Brăila; A.S.A. Tg. Mureș — Politehnica Iași; Dunărea Giurgiu — Flacăra Moreni.

Etapa XIII-a — 15 noiembrie 1970
Știința Bacău — Dunărea Giurgiu; A.S.A. Tg. Mureș — Progresul Brăila; Metalul București — Metalul Tîrgoviște; Ceahlăul P. Neamț — Poiana Cimpina.

Etapa XIV-a — 22 noiembrie 1970
S.N. Oltenița — Oțelul Galați; Metrom Brașov — Flacăra Moreni; C.F.R. Pașcani — Sp. Studențesc București; Progresul Brăila — Dunărea Giurgiu; Poiana Cimpina — S.N. Oltenița; Politehnica Iași — Metalul București; Metalul Tîrgoviște — A.S.A. Tg. Mureș.

Etapa XV-a — 29 noiembrie 1970
S.N. Oltenița — Metalul Tîrgoviște; Metrom Brașov — Portul Constanța; Știința Bacău; Metalul București — S.N. Oltenița; Oțelul Galați — Știința Bacău; A.S.A. Tg. Mureș — Sp. Studențesc București.

Etapa XVI-a — 29 noiembrie 1970
S.N. Oltenița — Metalul Tîrgoviște; Metrom Brașov — Portul Constanța; Știința Bacău; Metalul București — S.N. Oltenița; Oțelul Galați — Știința Bacău; A.S.A. Tg. Mureș — Sp. Studențesc București.

Etapa XVII-a — 29 noiembrie 1970
S.N. Oltenița — Metalul Tîrgoviște; Metrom Brașov — Portul Constanța; Știința Bacău; Metalul București — S.N. Oltenița; Oțelul Galați — Știința Bacău; A.S.A. Tg. Mureș — Sp. Studențesc București.

Etapa XVIII-a — 29 noiembrie 1970
S.N. Oltenița — Metalul Tîrgoviște; Metrom Brașov — Portul Constanța; Știința Bacău; Metalul București — S.N. Oltenița; Oțelul Galați — Știința Bacău; A.S.A. Tg. Mureș — Sp. Studențesc București.

Etapa XIX-a — 29 noiembrie 1970
S.N. Oltenița — Metalul Tîrgoviște; Metrom Brașov — Portul Constanța; Știința Bacău; Metalul București — S.N. Oltenița; Oțelul Galați — Știința Bacău; A.S.A. Tg. Mureș — Sp. Studențesc București.

Etapa I — 16 august 1970
Sp. studențesc București — Portul Constanța; Oțelul Galați — A.S.A. Tg. Mureș; Știința Bacău — Flacăra Moreni; C.F.R. Pașcani — Metalul Tîrgoviște; Ceahlăul P. Neamț — Progresul Brăila; Dunărea Giurgiu — Poiana Cimpina; Metrom Brașov — Politehnica Iași; S.N. Oltenița — Metalul București.

Etapa II-a — 24 august 1970
Progresul Brăila — Știința Bacău; Flacăra Moreni — Sp. Studențesc București; Metalul Tîrgoviște — Oțelul Galați; Portul Constanța — Dunărea Giurgiu; Poiana Cimpina — S.N. Oltenița; Politehnica Iași — Ceahlăul P. Neamț; Metalul București — C.F.R. Pașcani; A.S.A. Tg. Mureș — Metrom Brașov.

Etapa III-a — 30 august 1970
Flacăra Moreni — C.F.R. Pașcani; S.N. Oltenița — Ceahlăul P. Neamț; A.S.A. Tg. Mureș; Metalul Tîrgoviște — Poiana Cimpina; Politehnica Iași — Metalul București; Dunărea Giurgiu — Oțelul Galați; Știința Bacău — Flacăra Moreni; Portul Constanța — Dunărea Giurgiu; Poiana Cimpina — S.N. Oltenița; Politehnica Iași — Ceahlăul P. Neamț; Metalul București — C.F.R. Pașcani; A.S.A. Tg. Mureș — Metrom Brașov.

Etapa IV-a — 6 septembrie 1970
Metalul București — Politehnica Iași; Dunărea Giurgiu — Metrom Brașov; Poiana Cimpina — Politehnica Iași; C.F.R. Pașcani — Portul Constanța; S.N. Oltenița — Portul Constanța; Știința Bacău — A.S.A. Tg. Mureș; Oțelul Galați — Flacăra Moreni; Portul Constanța — Dunărea Giurgiu; Poiana Cimpina — S.N. Oltenița; Politehnica Iași — Metalul București.

Etapa V-a — 13 septembrie 1970
Ceahlăul P. Neamț — Dunărea Giurgiu; S.N. Oltenița — A.S.A. Tg. Mureș; Metalul Tîrgoviște — Flacăra Moreni; Metrom Brașov — Politehnica Iași; S.N. Oltenița — Portul Constanța; Știința Bacău — A.S.A. Tg. Mureș; Oțelul Galați — Flacăra Moreni; Portul Constanța — Dunărea Giurgiu; Poiana Cimpina — S.N. Oltenița; Politehnica Iași — Metalul București.

Etapa VI-a — 20 septembrie 1970
Metalul Tîrgoviște — Metrom Brașov; Progresul Brăila — C.F.R. Pașcani; Metalul București — Știința Bacău; Politehnica Iași — Sp. Studențesc București; Dunărea Giurgiu — S.N. Oltenița; A.S.A. Tg. Mureș — Portul Constanța; Știința Bacău — Politehnica Iași.

Etapa VII-a — 27 septembrie 1970
Știința Bacău — Dunărea Giurgiu; A.S.A. Tg. Mureș — Progresul Brăila; Metalul București — Metalul Tîrgoviște; Ceahlăul P. Neamț — Poiana Cimpina.

Etapa VIII-a — 4 octombrie 1970
Politehnica Iași — S.N. Oltenița; Metalul București — Poiana Cimpina; Portul Constanța — Metrom Brașov; Dunărea Giurgiu — C.F.R. Pașcani; Metalul Tîrgoviște — A.S.A. Tg. Mureș; Ceahlăul P. Neamț — Portul Constanța; Știința Bacău — Oțelul Galați; Știința Bacău — A.S.A. Tg. Mureș — Sp. Studențesc București.

Etapa IX-a — 11 octombrie 1970
Politehnica Iași — S.N. Oltenița; Metalul București — Poiana Cimpina; Portul Constanța — Metrom Brașov; Dunărea Giurgiu — C.F.R. Pașcani; Metalul Tîrgoviște — A.S.A. Tg. Mureș; Ceahlăul P. Neamț — Portul Constanța; Știința Bacău — Oțelul Galați; Știința Bacău — A.S.A. Tg. Mureș — Sp. Studențesc București.

Etapa X-a — 18 octombrie 1970
Progresul Brăila — Metalul Tîrgoviște; Oțelul Galați — Metrom Brașov; Sp. studențesc București — Dunărea Giurgiu; Poiana Cimpina — Politehnica Iași; C.F.R. Pașcani — Portul Constanța; A.S.A. Tg. Mureș — Știința Bacău; Ceahlăul P. Neamț — Metalul București; S.N. Oltenița — Flacăra Moreni.

Etapa XI-a — 25 octombrie 1970
Metrom Brașov — Ceahlăul P. Neamț; Politehnica Iași — Dunărea Giurgiu; C.F.R. Pașcani — Metalul Tîrgoviște; Știința Bacău — Metalul București; Progresul Brăila — Portul Constanța; Știința Bacău — S.N. Oltenița; Metalul București — A.S.A. Tg. Mureș.

Etapa XII-a — 8 noiembrie 1970
Portul Constanța — Metalul București; Metalul Tîrgoviște — Știința Bacău; S.N. Oltenița — Metrom Brașov; Oțelul Galați — C.F.R. Pașcani; Sp. Studențesc București — Ceahlăul P. Neamț; Poiana Cimpina — Progresul Brăila; A.S.A. Tg. Mureș — Politehnica Iași; Dunărea Giurgiu — Flacăra Moreni.

Etapa XIII-a — 15 noiembrie 1970
Știința Bacău — Dunărea Giurgiu; A.S.A. Tg. Mureș — Progresul Brăila; Metalul București — Metalul Tîrgoviște; Ceahlăul P. Neamț — Poiana Cimpina.

Etapa XIV-a — 22 noiembrie 1970
S.N. Oltenița — Oțelul Galați; Metrom Brașov — Flacăra Moreni; C.F.R. Pașcani — Sp. Studențesc București; Progresul Brăila — Dunărea Giurgiu; Poiana Cimpina — S.N. Oltenița; Politehnica Iași — Metalul București; Metalul Tîrgoviște — A.S.A. Tg. Mureș.

Etapa XV-a — 29 noiembrie 1970
S.N. Oltenița — Metalul Tîrgoviște; Metrom Brașov — Portul Constanța; Știința Bacău; Metalul București — S.N. Oltenița; Oțelul Galați — Știința Bacău; A.S.A. Tg. Mureș — Sp. Studențesc București.

Etapa XVI-a — 29 noiembrie 1970
S.N. Oltenița — Metalul Tîrgoviște; Metrom Brașov — Portul Constanța; Știința Bacău; Metalul București — S.N. Oltenița; Oțelul Galați — Știința Bacău; A.S.A. Tg. Mureș — Sp. Studențesc București.

Etapa XVII-a — 29 noiembrie 1970
S.N. Oltenița — Metalul Tîrgoviște; Metrom Brașov — Portul Constanța; Știința Bacău; Metalul București — S.N. Oltenița; Oțelul Galați — Știința Bacău; A.S.A. Tg. Mureș — Sp. Studențesc București.

Etapa XVIII-a — 29 noiembrie 1970
S.N. Oltenița — Metalul Tîrgoviște; Metrom Brașov — Portul Constanța; Știința Bacău; Metalul București — S.N. Oltenița; Oțelul Galați — Știința Bacău; A.S.A. Tg. Mureș — Sp. Studențesc București.

Etapa XIX-a — 29 noiembrie 1970
S.N. Oltenița — Metalul Tîrgoviște; Metrom Brașov — Portul Constanța; Știința Bacău; Metalul București — S.N. Oltenița; Oțelul Galați — Știința Bacău; A.S.A. Tg. Mureș — Sp. Studențesc București.

Etapa I — 16 august 1970
Sp. studen

